Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 593
Joi 31 decembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

FII BINEVENIT AN NOU!

Noul an și-a început interesanta sa călătorie. A pornit de undeva de pe întinsul Oceanului Pacific, a străbătut mări și țari și peste cîteva ceasuri va poposi și pe pămîntul țării noastre. Fii binevenit An Nou! Te întîmpinăm cu mesele îmbelșugate și cu paharele pline. Te întîmpinăm veseli și bucuroși, dornici să-ți povestim despre tot ceea ce am înfăptuit în anii de cînd poporul muncitor, condus de partid, a devenit cu adevărat stăpînul țării sale. Te așteptăm să-ți povestim despre gîndurile și năzuințele noastre, despre tot ceea ce ne-am propus să înfăptuim în toate cele 365 de zile ale tale.

Mîine anul se înnoiește,
Plugușorul se pornește...

Odinioară, pe vremea moșierimii și a burgheziei înnoirea anului însemna înnoirea necazurilor, a mizeriei și a sărăciei, a birurilor și a dijmei. Fiecare an care se desfășura din caierul vremii nu ne aducea nimic bun. Urările și speranțele care încolțeau în inimile oamenilor în prima noapte a anului nou se topeau de îndată ce el începea sa-și depene zilele. Dobrogea continua să rămînă același loc al întunericului și al sărăciei cumplite. Oltenia și Moldova, ca de altfel toate regiunile țarii, continuau să trăiască aceeași viață searbădă, înpovărată de griji și nevoi. Oamenii muncii continuau să-și îndoaie spinarea în fabricile și pe moșiile bogătanilor, rotunjindu-le și îngroșindu-le averile.

Alte rînduieli s-au statornicit acum pe pămîntul țării noastre. Sînt rînduieli trainice și drepte făurite prin lupta celor mai buni fii ai poporului, prin lupta neobosită și neînfricată dusă, în fruntea maselor muncitoare, de partidul comuniștilor. Rod al acestor rînduieli, al muncii entuziaste a maselor, al politicii partidului e viața nouă, liberă, pe care o trăim astăzi, sînt fabricile și uzinele, șantierele și instituțiile de cultură care au împînzit și împînzesc pămîntul țării. Rod al realităților noastre noi sînt lanurile bogate ce cresc pe ogoarele înfrățite, cirezile de animale cu care se mîndresc unitățile noastre agricole socialiste, belșugul și bunăstarea, cultura și civilizația care au pătruns și pătrund adînc în viața oamenilor muncii. Intre Dunăre și Mare ogoarele s-au înfrățit într-un singur și nesfîrșit ogor. Dobrogea nu mai este locul ciulinilor și al scaieților, ci a devenit și devine cu fiecare an ce trece o grădină înfloritoare. In zeci de raioane ale țării și în mii de sate, țăranii muncitori, ascultînd cuvîntul partidului, au străbătut drumul înțelegerii, și-au înfrățit ogoarele și și-au unit puterile în marea gospodărie agricolă socialistă.

Mîine anul se înnoiește,
Plugușorul se pornește...

Astăzi înnoirea anului înseamnă înnoirea speranțelor noastre într-o viață tot mai îndestulată și luminoasă, înnoirea eforturilor pentru a înfrînge greutățile ce ne mai stau în cale și a da viață sarcinilor pe care partidul ni le pune în fața pe luminosul drum al construirii socialismului. Sintetizînd succesele obținute pe drumul acesta de către oamenii muncii, recenta plenară a C.C. al P.M.R. ne-a arătat limpede ce avem de făcut pentru ca să urcăm încă o treaptă spre culmile socialismului.

Fii binevenit, An Nou! Te întîmpinăm cu convingerea că în șirul anilor care alcătuiesc etapa construcției socialiste în țara noastră vei fi unul din cei mai rodnici ani. In preajma sosirii tale, poporul nostru a urmărit cu atenție lucrările celei de a opta sesiuni a Marii Adunări Naționale. Deputații au dezbătut, alături de alte probleme deosebit de importante, felul în care au fost îndeplinite prevederile bugetului pe anul 1959 și au chibzuit cum să fie dobîndite și folosite mai bine fondurile bănești prevăzute în noul buget. In țara noastră a devenit o tradiție ca de la an la an să sporească simțitor veniturile și cheltuielile bugetare. A devenit o tradiție ca, spre deosebire de bugetele atîtor țări din lumea capitalistă, bugetul țării noastre să fie excedentar. In 1959 veniturile au depășit cheltuielile cu 2,679 miliarde lei. Imensa majoritate a veniturilor bugetare — 91,6 la sută — provin din sectorul socialist al economiei, ceea ce constituie încă o dovadă a trăiniciei și avîntului economiei noastre naționale.

Succesele obținute de oamenii muncii în înfăptuirea indicațiilor Partidului Muncitoresc Romîn au creat condiții ca în Bugetul de Stat pe anul 1960 să fie înscrise obiective și mai însemnate. Față de 1959, veniturile bugetare sporesc cu 12,1 la sută, iar cheltuielile cu 16,5 la sută, fiind prevăzut un excedent de 870 milioane lei. Bugetul aprobat de recenta sesiune a Marii Adunări Naționale prevede fonduri sporite pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, a circulației mărfurilor, pentru dezvoltarea învățămîntului și culturii, pentru ocrotirea sănătății și asigurările sociale. E un buget care oglindește din plin grija partidului și guvernului pentru continua înflorire a țării noastre și creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Fii binevenit An Nou! Te întîmpinăm cu credința nestrămutată că în cursul celor 365 de zile ale tale forțele păcii și socialismului, puternicul nostru lagăr socialist, în frunte cu Țara Constructorilor Comunismului, vor obține noi și strălucite succese. Te așteptăm convinși că vei fi un an al păcii, un an în care ideile coexistenței pașnice, ale prieteniei și colaborării între popoare, vor înflori în cît mai multe țări și vor da roade bune.

La mulți ani, tovarăși! La mulți și rodnici ani pe drumul luminos al socialismului, pentru continua înflorire a scumpei noastre patrii!

PLUGUȘORUL BELȘUGULUI

Aho, aho, copii și frați,
La fereastră v-adunați
Și cuvîntu-mi ascultați,
C-am pornit și de-astă dată,
Cum e datina curată
De la moși strămoși lăsată,
Să vă spunem, frați țărani,
La anul și la mulți ani.
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazdă, măi flăcăi,
Brazdă-adîncă, răsturnată,
Cît îi Dunărea de lată.
Brazdă de belșug și spor
Rostuită de tractor,
Să trimitem o urare,
De pe cîmp, de pe ogoare,
In uzina de tractoare
Harnicilor făurari,
Că-s vestiți și meșteri mari.
Unul voinicește,
Prinde fieru-n clește
Și mi-l răsucește,
Apoi îl strunjește,
Mi-l ghiventuiește
Și mi-l nituiește.
Iar cînd îl călește
Fierul se jelește
Și se oțelește.
Zece mii de piese
Ca-n război le țese
Toate la un loc
Strînse lîngă bloc
Gata-i pe suporți
Și suit pe roți.
Iar cînd năzdrăvanul
Și-a pus și volanul,
Duduie cu foc
Și mi-o ia din loc,
Cu cuțite la oblînc
Să are-n tarla adînc
Și să scoată de sub plug,
Al pămîntului belșug,
Inzecit, fără pereche,
Cum n-a fost în țara veche
Jăfuită pîn-mai ieri,
De chiaburi și de-boieri.
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazdă, măi flăcăi,
Brazdă dreaptă cum e sfoara
Să se-ntindă-n toată țara
Căci pe ea se-nșir, mărgele,
Fabricile țării mele.
Din Bicaz pîn' la Chiscani,
Din Govora la Focșani
Din Girov la Săvinești
Din Ovidiu la Onești
Numai perle, diamante,
Ca o salbă înșirate,
Prinse-n purpurile zării,
Strălucesc pe pieptul țării.
Și cînd știi cu cît avînt,
Le-am scos toate din pămînt
Și le-am înălțat sub soare,
Cum să nu fii mîndru oare?
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazdă, măi flăcăi.
Și opriți un pic tractorul
Să se-audă plugușorul
Și-al tălăngilor ecou.
C-am pornit pe drumul nou,
Către zări ce se deschid
Luminate de partid.
Din Dobrogea-n Dorohoi
Mii de colective noi,

Din Oradea-n Slobozia,
Iar se împlinește mia
Și din Turnu la Galați,
Alte mii o să aflați,
C-am pornit cu mic cu mare,
Spre belșug și bună stare
Să ne-aducă colectiva,
Sacii cît locomotiva,
Iar la anul ce-o veni
Bine ne-om gospodări
În padocuri mii de porci,
Iar în grajduri, vaci cu lapte,
Să tot mulgem zi și noapte.
Curgă laptele-n șiștare,
Cum s-avîntă gîrla mare.
Untul, brînza și smîntîna,
Izvorască ca fîntîna.
Și din sat pîn' la oraș,
Carele pline cu caș
Și cu grîne vîrfuite,
Să tot treacă-nșiruite
Și-apoi să se-ntoarcă-n sate,
Tot cu mărfuri încărcate
S-avem colea-n magazin,
Ce ne trebuie, din plin.
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazda, mă flăcăi
Și urați s-avem la anul,
Doldora de roade lanul
Grîu-n spic cît vrabia
Și-n pai drept ca sabia.
Pe fiecare cocean,
Trei știuleți cît un motan,
S-avem floarea-soarelui,
Cît îi roata carului.
S-avem colea-adunat,
Păpușoiu-nsilozat
In silozuri dolofane
Cîte-o mie de vagoane.
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazdă, măi flăcăi.
Brazdă-adîncă, grea de plug,
Pentru pace și belșug,
Pentru țara-nfloritoare
Ce-și înalță către soare,
Fruntea albă și senină
Spre belșug și spre lumină,
La anul și la mulți ani.

I. TERBESCU

Vor ridica 1.300 noi construcții

Gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța au acordat în acest an o deosebită atenție construirii de adăposturi durabile și ieftine pentru animale, prin folosirea pe scară cît mai largă a posibilităților locale. Astfel, folosind piatra, stuful, papura, lemnul de salcie și de salcîm, precum și alte materiale locale ieftine, gospodăriile agricole colective din această regiune au realizat în anul 1959 aproape 1.200 de construcții la un preț de cost cu aproximativ 50 la sută mai mic decît cel prevăzut.

Pentru anul viitor, colectiviștii și-au propus să ridice alte circa 1.300 de noi construcții. Invățînd din documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R. ei sînt hotărîți să utilizeze în și mai largă măsură posibilitățile locale pentru a asigura numărului sporit de animale — proprietate obștească — adăposturi trainice și la un preț de cost cît mai scăzut.

Lucrează în două schimburi

Mecanizatorii de la S.M.T. Făcăeni, regiunea Constanța, zoresc terminarea reparațiilor de iarnă. Pînă în prezent toate cele 22 tractoare K.D. au fost reparate, iar din cele 48 tractoare UTOS-26 au fost reparate 40. Si semănătorile IAR-511 au fost reparate în procent de 100 la sută, iar cele de porumb în procent de 90 la sută.

Mecanizatorii de aici lucrează la reparații în două schimburi. Cei mai vrednici în executarea lucrărilor de reparații sînt mecanicii Alexandru Emil, Ilie Alexandru, Chioiboș Nicolae ca și tractoriștii Neagu Ion, Munteanu Nicolae, Mitu Constantin, Apostol Constantin și alții.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

DEZVOLTĂ POMICULTURA

Membrii întovărășirilor agricole din raionul Horezu, regiunea Pitești, sub îndrumarea organizațiilor de partid au desfășurat în ultima vreme o susținută acțiune în vederea plantării pomilor fructiferi. Pînă de curind, în acest raion s-au executat lucrări de pichetaj pe o suprafață de 270 de ha, au fost săpate 20.220 de gropi și s-au plantat 14.800 de pomi fructiferi.

Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de către întovărășirile pomicole „30 Decembrie" din comuna Oteșani, „7 Noiembrie" din comuna Dobriceni, „Păstorul" din comuna Vaideeni, „7 Noiembrie" din comuna Armășești, și „Dealul Viilor", din comuna Costești.

DECLARAȚIA

Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne cu privire la Apelul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste din 31 octombrie 1959, adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii în problema dezarmării generale și totale

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne a luat cunoștință cu satisfacție de Apelul Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice adresat parlamentelor tuturor țărilor în problema dezarmării generale și totale.

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne împărtășește convingerea Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste că mijlocul sigur, hotărîtor pentru încetarea cursei înarmărilor și asigurarea unei ere de coexistență pașnică îl constituie dezarmarea generală și totală a statelor. Considerăm propunerile guvernului sovietic privind dezarmarea ca un program de măsuri corespunzătoare celor mai arzătoare cerințe ale vremii noastre.

Aplicarea acestor propuneri ar asigura pe deplin securitatea tuturor statelor, fără a dezavantaja pe nimeni. Totodată ele ar rezolva și problema controlului, pentru că dezarmarea generală și totală permite un control general și total.

Dezarmarea ar permite ca sumele uriașe cheltuite astăzi pentru înarmare să fie utilizate pentru îmbunătățirea vieții tuturor popoarelor. S-ar crea largi posibilități pentru acordarea de sprijin eficace țărilor slab dezvoltate, iar toate cuceririle geniului uman ar fi puse în slujba civilizației și progresului întregii omeniri.

Schimbările pozitive intervenite în ultima vreme în relațiile internaționale întăresc convingerea noastră că dezarmarea generală și totală este pe deplin realizabilă. In slujba acestui înalt țel militează cu consecvență țările lagărului socialist, toate popoarele iubitoare de pace. In favoarea dezarmării se pronunță numeroși oameni de stat din diferite țări, cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale.

Vizita Președintelui Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Nikita Sergheevici Hrușciov, în Statele Unite ale Americii, precum și înțelegerile intervenite recent cu privire la întîlnirile viitoare ale șefilor de guverne ai marilor puteri din Est și Vest arată că tot mai mult se impune în viața internațională metoda tratativelor ca unic mijloc de reglementare a problemelor litigioase.

Marea Adunare Națională își exprimă totodată satisfacția în legătură cu alcătuirea Comitetului de dezarmare al celor 10 state, printre care și Republica Populară Romînă, care, potrivit rezoluției adoptate în unanimitate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, va examina și planul de dezarmare generală și totală propus de guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Totodată nu se poate ignora că în statele occidentale continuă să acționeze forțe influente care își întemeiază speranțele pe intensificarea cursei înarmărilor și a încordării internaționale. Unei asemenea orientări îi corespund, în Europa, măsurile cu privire la accelerarea înzestrării Republicii Federale Germane cu arme atomice și cu arme-rachetă, întreprinse de militariștii revanșarzi vestgermani, care, neținînd seama de învățămintele istoriei, continuă să acționeze împotriva păcii și colaborării internaționale.

Adepții războiului rece sînt însă din ce în ce mai izolați, iar pentru opinia publică mondială devine tot mai evident caracterul falimentar al politicii de pe poziții de forță.

Datoria oamenilor de stat de răspundere din toate țările, a parlamentelor și guvernelor este să asculte voința popoarelor și să acționeze cu fermitate pentru înlăturarea piedicilor care mai stau în calea lichidării războiului rece și a înfăptuirii dezarmării generale și totale.

Acestui țel îi sînt subordonate întreaga activitate pe plan internațional a Republicii Populare Romîne, inițiativele țării noastre în domeniul colaborării sale cu celelalte state, atît pe planul relațiilor bilaterale și regionale, cît și în cadrul organizațiilor internaționale.

Exprimînd interesele fundamentale de pace și progres ale poporului romîn, năzuințele sale către o lume fără războaie, Marea Adunare Națională sprijină întru totul Apelul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și declară că Republica Populară Romînă își va aduce întreaga contribuție la lupta pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale.

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale au luat sfîrșit

Marți dimineața au continuat lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne.

In continuarea dezbaterilor asupra proiectului Bugetului de Stat al R. P. Romîne pe anul 1960 au luat cuvîntul numeroși deputați.

După discutarea și votarea pe articole a proiectului de lege, Marea Adunare Națională a adoptat, prin vot secret, legea pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P. Romîne pe anul 1960. De asemenea Marea Adunare Națională a adoptat prin vot secret Legea pentru modificarea articolelor 52 și 58 din Constituția R. P. Romîne.

Conform modificărilor aduse, sfaturile populare se aleg pe timp de 4 ani, cu excepția sfaturilor populare ale orașelor de subordonare raională și ale comunelor care se aleg pe timp de 2 ani.

Totodată mandatul sfaturilor populare de orice fel alese la 2 martie 1958, se prelungește pînă la 3 februarie 1961.

In continuarea lucrărilor sesiunii, deputatul **Mihai Cruceanu**, a prezentat raportul Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale cu privire la Apelul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii, în problema dezarmării generale și totale și a dat citire proiectului Declarației Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne cu privire la acest Apel.

După dezbaterea proiectului de declarație deputații au votat în unanimitate Declarația Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne cu privire la Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 31 octombrie 1959, adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii în problema dezarmării generale și totale.

La următorul punct al ordinei de zi, deputatul **Gheorghe Stoica**, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, a prezentat proiectul de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne în perioada de la 27 decembrie 1958 pînă la 26 decembrie 1959.

Pus la vot, proiectul de lege a fost aprobat de Marea Adunare Națională.

A luat apoi cuvîntul tovarășul **Mihail Ralea**, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale care a vorbit despre cea de-a 12-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne.

Cuvîntul de închidere a sesiunii a fost rostit de tovarășul **Constantin Pîrvulescu**, președintele Marii Adunări Naționale.

Beneficii de 25 milioane la Trustul Gostat Galați și 50 de milioane la Trustul Gostat Timișoara

Acum la încheierea bilanțului se poate vedea care unități agricole de stat și Trusturi regionale Gostat au știut să se gospodărească bine, să realizeze beneficiile planificate sau să le depășească.

Volumul beneficiilor obținute de o gospodărie sau alta a fost rezultatul firesc al nivelului atins în acea unitate de organizarea muncii, rezultatul pregătirii economico-financiare a cadrelor de conducere, a muncitorilor și tehnicienilor.

In regiunea Suceava unde toate gospodăriile sînt rentabile, directorii, inginerii și tehnicienii și-au însușit cunoștințe economice temeinice putînd participa activ alături de cadrele de specialitate la analizele economice efectuate în unități. Cunoscînd și latura economică a producției, ei au putut să aplice în măsură mai largă procedeele tehnice eficiente din punct de vedere economico-financiar. Folosirea rațională a tuturor mijloacelor de care dispuneau gospodăriile au dus la realizarea de economii care, la rîndul lor, au permis obținerea unor costuri de producție scăzute. Astfel, gospodăriile agricole de stat sucevene au reușit să depășească beneficiile globale planificate cu peste 550.000 lei, realizînd beneficii de 11.500.000 de lei.

Beneficii și mai mari au realizat gospodăriile de stat din regiunile Timișoara, Craiova, Galați. Gospodăriile de stat bănățene, de pildă, au obținut 50 de milioane de lei beneficii, iar cele din Galați 25 de milioane. Rezultatele ar fi fost și mai bune dacă trusturile regionale Gostat ar fi extins experiența gospodăriilor fruntașe. De pildă, gospodăria de stat Carei, regiunea Baia Mare, a realizat beneficii de 4.000.000 de lei, depășindu-și planul. Alte unități din această regiune ca Sighet, de exemplu obțin rezultate slabe. Aceeași situație o întîlnim și-n regiuni ca Iași, Constanța, București, precum și-n regiuni ca Timișoara, care după cum am văzut, are însemnate beneficii. Este de datoria trusturilor să generalizeze experiența înaintată în organizarea producției, lucru pe care a început să-l facă în mod stăruitor Trustul Gostat Suceava. Procedînd așa vom putea ajunge ca în 1960 să nu avem gospodării de stat fără beneficii.

V. R.

In ajun de sărbătoare

In biroul în care lucra contabilul gospodăriei colective din Măgurele, regiunea Ploești, a intrat pe ușă un colectivist înalt, care s-a oprit lîngă fereastră, întrebind grăbit:

— Mîine, tovarășe Militaru?

— Mîine. Mai încape îndoială? Nu văzuși că sacii sînt gata pregătiți în magazie?

— I-i văzui, făcu omul vesel, trecîndu-și în grabă mîna peste obrajii împurpurați.

Cîteva minute nu vorbi nimeni. Apoi, contabilul rupse tăcerea:

— Te bucuri, așa-i tovarășe Iliescu?

— Păi... care nu s-ar bucura? Pînă acum, eu și cu ăilalți doi din familia mea avem 500 de zile-muncă.

Mai intrară în birou încă doi oameni: unul mărunțel cu părul rărit, altul spătos, roșcovan.

Abia atunci contabilul șef mi-i prezintă pe cîteși trei:

— Dînsul, pe care-l întrebai adineauri dacă se bucură, e unul din fruntașii noștri, tov. Iliescu Ion. Tovarășii sînt brigadierii gospodăriei — Iorgulescu Ion și Dobre Anton.

De la ei aflai că a doua zi urma să aibă loc serbarea împărțirii definitive a roadelor muncii din acest an — bucatele, vinul, banii...

Ieșim afară. Brigadierii mă conduc în ogradă, îndemnîndu-mă să vizitez magazia pentru cereale unde porumbul e gata pregătit pentru a fi distribuit a doua zi, grajdul vacilor de lapte, pivnița cea nouă...

Intre timp, contabilul șef a terminat toate socotelile cu privire la împărțirea de a doua zi a veniturilor. Acum îl ajută pe tov. Grădinaru Gh., președintele gospodăriei, să mai completeze darea de seamă pe care urmează s-o prezinte adunării generale și oaspeților.

Iliescu Ion răsucește în mînă hîrtia cu socoteala veniturilor lui pe un an. Pentru fiecare zi-muncă anul acesta colectiviștii dobîndesc cîte 4 kg porumb boabe, 1,200 kg grîu, 0,600 kg ceapă, un kg de cartofi, 0,350 litri vin, 0,600 litri țuică, 0,030 kg brînză, cîte 17 lei etc. Il rog pe tov. Iliescu să-mi dicteze cele scrise. Pentru cele 500 de zile-muncă, familia lui primește 2.000 kg de porumb boabe, 600 kg de grîu,

(Continuare în pag. 3-a)

De anul nou

La ora aceasta-naltă de cumpănă-ntre ani
Cînd totu-i numai cîntec și clinchet de pahare,
Și curge-argint de stele din cerul-bărăgan,
La ora aceasta-naltă amici contemporani
Urarea mea intimă v-o strig în gura mare:

„Pentru clasa-n atac, pentru zborul spre-nalt,
Pentru steagul ce filfiie roșu-n asalt —
Inchin pentru tot ce-i frumos și uman
Inchin pentru fiecare an,
Pentru anul ce trece și cel ce-o să vină,
Inchin pentru tine, Republica mea,
Inchin pentru tine, lumină,

Inchin pentru ziua de ieri și de azi
Pentru șarjele Reșiței — mîndră cetate —
Inchin pentru soarele-aprins în Bicaz,
Inchin pentru holdele cîmpului, toate.
Pentru tot ce-am făcut și ce vom mai face,
Inchin pentru pace
Pentru puterile noastre ce cresc ca un zid,
Inchin pentru bucurie, prieteni,
Inchin pentru tine, partid!"

A. I. ZAINESCU

Invățămîntul zoo-veterinar ieri și azi

Prof. dr. VASILE GHETIE
membru corespondent al Academiei R.P.R., Laureat al Premiului de Stat

Ce era Romînia în trecut? O țară cu o industrie aproape inexistentă și cu o agricultură primitivă, o anexă agrară a țărilor capitaliste dezvoltate. Puterile imperialiste îi rezervaseră Romîniei un loc care nu se deosebea prea mult de locul pe care-l ocupau coloniile. O dată cu înlăturarea dominației străine, a guvernanților străini de popor și a monarhiei, Romînia a pășit pe un drum nou de dezvoltare impetuoasă a economiei sale naționale, potrivit bogățiilor de care dispunea și capacității creatoare a poporului nostru.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, țara noastră a devenit în anii regimului de democrație populară o țară cu o industrie înaintată și cu o agricultură în plină dezvoltare, cu o cultură înfloritoare cu un nivel de trai în continuă creștere.

Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne au acordat atenție fiecărui sector de activitate, fiecărei ramuri economice. De un sprijin neprecupețit s-a bucurat agricultura căreia i s-au pus și i se pun la dispoziție fonduri și mijloace materiale imense.

Din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 reiese că pentru anul 1960 numai în sectorul agriculturii se vor investi circa 4,4 miliarde lei deci cu 25 la sută mai mult decît în anul 1959.

Aceste fonduri vor contribui la lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii noastre socialiste care cuprinde astăzi peste 70 la sută din suprafața agricolă a țării.

Ca urmare a politicii partidului și guvernului de transformare socialistă a agriculturii și sporire a producției agricole s-au înregistrat progrese mari atît în ce privește producția de cereale — care a atins în 1959 peste 11 milioane tone — cît și în ce privește dezvoltarea sectorului zootehnic.

La obținerea acestor realizări și-au adus contribuția și cadrele tehnice calificate, al căror număr este în neîncetată creștere.

Incă de la instaurarea sa, regimul democrat popular a dat o deosebită atenție formării cadrelor de specialiști, care să activeze pe teren. Astfel s-a ajuns ca astăzi să avem un mare număr de tehnicieni bine pregătiți care lucrează în sectorul zootehnic și veterinar, în învățămîntul profesional, tehnic mediu și superior.

Pentru a ne da seama de progresele realizate în această direcție este suficient să aruncăm o privire în trecutul nu prea îndepărtat. In Romînia burghezo-moșierească, cadrele superioare care urmau să activeze în sectorul creșterii animalelor erau formate de o singură instituție de învățămînt superior, — Facultatea de Medicină veterinară din București — care, cu mijloacele și posibilitățile reduse de care dispunea, abia dădea anual un mic contigent de circa 50-60 de medici veterinari. Acestora le revenea sarcina să se ocupe nu numai de partea sanitară, dar și de cea zootehnică, întrucît nu existau instituții care să pregătească specialiști în zootehnie. Pe de altă parte, cei care alcătuiau personalul auxiliar, așa zișii „agenți veterinari" nu erau pregătiți în nici o școală, căci asemenea școli nu existau. Ei erau recrutați fie dintre foștii plutonieri veterinari pensionați, care nu aveau nici o pregătire specială, fie dintre țăranii aproape analfabeți, care se atașau pe lîngă medicii veterinari „învățînd meseria", întocmai cum ucenicii pe vremea aceea „furau" meseria de la patronul care îi exploata. In afară de cîteva cursuri disparate, de așa zisă calificare, în trecut nu se putea vorbi de școli veterinare profesionale sau tehnice. Dacă adăugăm la aceasta starea de înapoiere economică și culturală, bine cunoscută, a țăranului romîn — care avea vite prost alimentate, rău adăpostite și neîngrijite, vite ce dădeau o producție care în nici un caz nu-l putea scoate pe țăran din sărăcie — înțelegem și mai bine la ce condiții trebuia să se „adapteze" activitatea sanitar-veterinară și zootehnică a medicului veterinar și a ajutoarelor sale. Foarte puținele acțiuni ale statului în direcția combaterii bolilor contagioase și parazitare care făceau ravagii și încă și mai puținele acțiuni tehnice la care erau antrenați medicii veterinari de județe se duceau numai în folosul marilor proprietari, singurii care posedau animale bune, de rasă.

Regimul democrat popular a transformat radical întreaga situație a învățămîntului veterinar și zootehnic de la noi, precum și condițiile de muncă ale cadrelor de specialiști.

Sectorul creșterii animalelor, în plină dezvoltare sub raport cantitativ și calitativ, a cerut și cere un număr tot mai mare de cadre tehnice. Pentru îngrijirea și creșterea animalelor, s-a simțit nevoia de a se forma anual un contigent mai numeros de medici veterinari și, în afară de aceștia și de ingineri specializați în zootehnie. Astfel, s-au înființat în marile centre ale țării trei facultăți de zootehnie. In locul celor cîteva zeci de specialiști care absolveau anual vechea Facultate de medicină veterinară acum sute de specialiști cu înaltă calificare — medici veterinari ingineri zootehniști — ies în fiecare an din noile institute de învățămînt create de regimul democrat popular.

De asemenea, nu trebuie trecute cu vederea condițiile optime care au fost create pentru pregătirea unor specialiști de înaltă calificare și pentru ducerea activității de cercetare zoo-veterinară. Astfel, spre deosebire de trecut, cînd catedrele nu dispuneau decît de cîteva laboratoare sărăcăcios înzestrate și dotate cu un personal didactic și ajutător foarte redus, acum instituțiile de învățămînt superior, căpătînd tot sprijinul din partea statului, pot asigura buna pregătire noilor specialiști, întrucît dispun de numeroase cadre, iar laboratoarele sînt prevăzute cu instalații și aparatură modernă. Pe de altă parte, studenții nu se mai chinuiesc ca în trecut, învățînd după notițe luate la cursuri, ci au la dispoziție tratate tipărite de editurile de stat, în condiții tehnice superioare. Profesorii vechii Facultăți de Medicină veterinară din București nu reușeau să-și tipărească tratatele decît dacă puteau plăti editurii particulare. In felul acesta, majoritatea lucrărilor de valoare ale foștilor profesori n-au putut fi publicate și s-au pierdut. Cîtă deosebire între situația de atunci și modul în care regimul democrat popular încurajează munca oamenilor de știință, aceștia primind, în afară de drepturile de autor, și premii de stat pentru lucrările excepționale.

Constatîndu-se că pentru munca de teren, cadrele superioare formate de noile facultăți nu erau suficiente, statul a luat inițiativa înființării învățămîntului profesional și mediu tehnic. Astfel, s-au creat în toată țara școli profesionale veterinare, școli medii tehnice veterinare, apoi cele de maiștri etc.

In modul acesta ajutoarele medicului veterinar și ale zootehnicianului capătă calificarea necesară și o bună pregătire tehnică.

Paralel cu dezvoltarea învățămîntului propriu zis — profesional, mediu tehnic și superior — s-a acordat tot sprijinul și activității instituțiilor de cercetări, înființîndu-se institute noi, ca Institutul de patologie și igienă animală sau dezvoltîndu-se cele existente (Institutul de seruri și vaccinuri Pasteur și Institutul de cercetări zootehnice), cărora li s-au pus la dispoziție stațiuni experimentale și un personal numeros. Statul a mai înființat centre de însămînțări artificiale pentru asigurarea unui număr mai mare de animale de rasă.

Alături de acestea, laboratoarele veterinare regionale, spitalele și dispensarele veterinare sînt azi încadrate cu personal bine pregătit în noile instituții de învățămînt. In felul acesta, statul nostru a creat condițiile necesare pentru creșterea continuă a șeptelului și îmbunătățirea lui calitativă.

Bun al maselor largi

Prof. univ. N. ZAMFIRESCU

Partidul și guvernul acordă o mare importanță dezvoltării științei agricole în țara noastră. Baza materială a cercetărilor științifice s-a dezvoltat neîncetat, concomitent cu stadiul de transformare socialistă a agriculturii. In afara Institutului de cercetări agronomice, singura instituție agricolă de acest fel existentă în trecut, au fost create și dezvoltate institute noi. Intre acestea se numără Institutul de cercetări pentru cultura porumbului, Institutul de mecanizare și electrificare a agriculturii, Institutul de cercetări horti-viticole, Laboratorul experimental de îngrășăminte bacteriene și altele. Necesitatea creării a noi institute de cercetări științifice a izvorit din nevoia de a rezolva probleme fundamentale ridicate de producție ca mecanizarea, chimizarea și electrificarea agriculturii, extinderea și folosirea rațională a porumbului, refacerea patrimoniului nostru viti-pomicol, irigarea culturilor etc. Aceste probleme sînt rezolvate cu succes în colaborare cu institutele științifice similare din țările socialiste.

Prin cercetările teoretice și experimentale făcute de oamenii de știință din țara noastră s-au obținut unele realizări importante în crearea a noi soiuri de plante și rase de animale, în îmbunătățirea celor existente, în elaborarea de metode agrotehnice diferențiate. S-au adus contribuții însemnate la înlăturarea periodicității în rodirea pomilor.

In anul 1959, la Institutul agronomic București s-au ținut două sesiuni științifice la care au luat parte oameni de știință și cadre din învățămîntul superior din țara noastră. La aceste sesiuni s-au expus referate științifice și s-au purtat discuții cu peste 150 lucrători din agricultură și anume, din gospodării de stat, gospodării colective și întovărășiri. S-a discutat cu acest prilej despre rezultatele obținute de institute, de diferite catedre și de unitățile agricole socialiste fruntașe. Trebuie subliniat că în istoria activității științifice agricole din țara noastră aceste sesiuni au fost primele în care s-au întîlnit exponenții științei cu creatori ai producției agricole. Numeroase și valoroase au fost învățămintele însușite la aceste sesiuni — ele au fost precedate de sesiuni regionale la Cluj, Timișoara și Iași — atît de practicieni, cît și de către oamenii de știință. In consfătuirile amintite noi, cercetătorii, am stat de vorbă tovărășește cu oamenii din producție, transmițîndu-le direct rezultatele muncii de cercetare în probleme ce priveau aplicarea regulilor agrotehnice specifice terenurilor sărăturoase, raionarea porumbului, extinderea culturii orzului de toamnă în Moldova și Dobrogea, raionarea florii-soarelui, metodele rapide de selecție a oilor cu lînă fină și semifină etc.

Afară de cele arătate nu trebuie uitată contribuția pe care o aduc oamenii de știință în pregătirea profesională a studenților, a inginerilor și tehnicienilor din producție prin numeroasele lucrări tehnico-științifice scrise de colective în fruntea cărora sînt academicieni și profesori universitari cu renume mondial, ca Traian Săvulescu, Gh. Ionescu Sisești, Vasile Gheție, Teodorescu etc. Lucrările acestor savanți ne indică nivelul înalt la care a ajuns știința noastră agricolă.

Alături de marile realizări ale poporului nostru condus de partid se înscriu și realizările oamenilor de știință. Sprijinului permanent, material și moral, pe care ni-l acordă partidul noi îi vom răspunde prin muncă neprecupețită, punînd la îndemîna oamenilor muncii din agricultură soiuri de plante și specii de animale tot mai valoroase, precum și metode agrozootehnice menite să sporească neîncetat producția vegetală și animală. Astăzi, în condițiile agriculturii socialiste pe mai mult de 70 la sută din suprafața agricolă a țării, cercetările noastre găsesc teren prielnic aplicării lor; în condițiile agriculturii socialiste, rodul cercetării devine bunul maselor largi care acordă cercetătorului adînca lor prețuire. Condusă de către partid și puternic ancorată de practică, știința noastră agricolă are în fața-i un drum luminos. Noi oamenii de știință vom ști să străbatem acest drum.

La Universitatea populară

Muncitorii centrului mecanic din Roșiori participă în număr mare la cursurile universității populare organizată pentru ei. Iată-i pe cîțiva de vorbă cu profesorul Marin Nițulescu după ce acesta le-a ținut lecția „Originea și evoluția omului".
Foto: D. CONSTANTINESCU

Viticultura țării noastre în plin avînt

Prof. Dr. GHERASIM CONSTANTINESCU
Membru corespondent al Acad. R.P.R.
Director științific adjunct al I.C.H.V.

Cultura viței de vie se practică în țara noastră de secole. Generații de viticultori, în munca lor anonimă, au ales și înmulțit soiurile autohtone cele mai bune, plantîndu-le apoi în podgorii a căror faimă era renumită.

In anul 1884 și-a făcut apariția în podgorii un dușman foarte periculos, filoxera, care a atacat și distrus plantațiile de vii. Față de această situație, guvernul burghezo-moșieresc de atunci nu a găsit altă soluție decît importul de soiuri din țări străine. In felul acesta au fost dizlocate și părăsite sortimentele băștinașe cultivate și adaptate de sute și mii de ani condițiilor naturale existente pe dealurile țării noastre.

In timpul regimului burghezo-moșieresc nu putea fi vorba de o activitate științifică sistematică în domeniul viticulturii. Numărul specialiștilor în acest sector era foarte redus. Statul burghezo-moșieresc nu găsea necesar să crească cadre specializate pe care să le pună în slujba refacerii viticulturii țării aflată în plină decădere. Puțin le păsa capitaliștilor și moșierilor de sărăcia și foametea care măcinau pe micii podgoreni.

In acest haos a început să se piardă experiența milenară, adunată și transmisă de la o generație la alta de viticultori. Pe de altă parte, soiurile importate din alte țări au fost amplasate fără nici o regulă și împrăștiate prin toate podgoriile țării. Ca urmare, a dispărut complet ideea centrală a amplasării soiurilor la locul lor cel mai potrivit. Au dispărut în consecință și renumitele sortimente de vinuri create pînă atunci. Podgoriilor încheiate — le-a urmat o viticultură fărîmițată, parcelară, caracteristică regimului capitalist, bazat pe proprietatea individuală. Pe piață au început să apară vinuri „boierești" și vinuri „țărănești". Intreaga presă capitalistă trîmbița în mod insistent calitatea vinurilor „boierești", pentru care se fixau prețuri oficiale mult superioare celor acordate vinurilor „țărănești".

Această situație se agravează și mai mult între cele două războaie mondiale. In 1944, anul eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, viticultura țării se găsea la limita ruinii totale.

După 1944 și mai ales după instaurarea regimului democrat-popular s-au petrecut schimbări fundamentale și în sectorul viticol. Viticultura împreună cu pomicultura și legumicultura au fost ridicate la rangul de probleme economice de stat. Datorită sprijinului substanțial acordat de partid și de guvern acestor importante sectoare ale agriculturii, au putut fi obținute an de an rezultate strălucite, atît în refacerea, cît și în dezvoltarea întregului patrimoniu viticol.

O deosebită atenție s-a acordat în primul rînd dezvoltării bazei de producere a materialului săditor-viticol. Prin măsurile organizatorice luate, suprafața plantațiilor de portaltoi — care pînă în 1944 scăzuse la 300 de ha., a crescut la 1.500 ha. în 1959, urmînd să ajungă în 1960 la 6.000 ha. In aceeași măsură a crescut și suprafața școlilor de viță.

Ca urmare a lărgirii bazei pepinieristice, cresc necontenit și suprafețele cu vii din țara noastră. In prezent avem peste 270.000 ha plantații încheiate de vii roditoare. S-au făcut numeroase completări de goluri în plantațiile vechi, îmbătrînite și părăginite. Acțiunea de replantare se duce în toate podgoriile țării. Demn de reținut este faptul că au fost create și se creează noi podgorii. Printre acestea se numără podgoria de la Murfatlar, regiunea Constanța, care se întinde pe aproape 1.000 de ha, ocupînd toate terenurile neproductive dintre satele Basarabi și Poarta Albă. Suprafața podgoriei crește necontenit, folosindu-se în continuare malurile abrupte de pe valea Cara-Su. Plantațiile noi de vii sînt executate aici pe terenuri amenajate în terase, după toate recomandările științei viticole.

Podgorii noi, asemănătoare celei de la Murfatlar-Constanța, au fost înființate și pe dealurile Tîrnavelor, la Jidvei-Balcaciu, la Bagaciu, Axente Sever și în alte părți ale țării. Accentul se pune pe înființarea de noi plantații în unitățile agricole de stat și cooperatiste.

Extinderea plantațiilor de vii și crearea de noi podgorii se face cu precădere pe terenurile erodate de coastă și pe cele nepotrivite cultivării plantelor de cîmp. Acest fapt permite ca o mare parte din terenurile de coastă, cu expoziție sudică și terenurile frămîntate de la șes, terenurile pietroase sau cele nisipoase să fie valorificate prin plantare cu viță de vie. În felul acesta se dă posibilitatea unităților agricole socialiste să se dezvolte multilateral și să-și creeze surse importante de venituri.

Noile plantații viticole se fac în masive mari, cu sortimente economice valoroase, care să asigure o producție standardizată.

În cadrul economiei planificate, viticultura țării noastre se dezvoltă nu haotic ca în trecut, ci după un plan de raionare, izvorît din sarcinile trasate de documentele de partid și de stat.

In scopul întocmirii unei raionări cît mai corespunzătoare, soiurile de viță au fost studiate în ultimii 15 ani cu multă atenție de peste 75 de specialiști și apoi asociate în sortimente biologice și tehnologice. La rîndul lor, acestea au fost raionate potrivit necesităților lor biologice, la locul cel mai potrivit. Raionarea viticulturii n-a întîrziat să-și arate roadele. Ca urmare a raionării viticulturii am izbutit să obținem vinuri de calitate superioară a căror faimă a depășit hotarele țării. Astfel, la concursurile internaționale ale vinurilor ținute în ultimii 3-4 ani, țara noastră a repurtat succese strălucite, obținînd un număr mare de medalii de aur, pentru vinurile prezentate și ocupînd în mod constant un loc de frunte. Printre vinurile medaliate pot fi amintite: Muscat — Ottonel de Crăciunel — Tîrnave, vinul de Cabernet negru — dulce de Murfatlar, Grasă și Tămîioasă de Pietroasa și altele.

Vechea viticultură, parcelară, cu plantațiile orientate din deal în vale, cu soiuri amestecate și răspîndite prin toate podgoriile țării, este înlocuită azi cu o viticultură nouă, de tip socialist. Plantațiile se execută pe suprafețe mari de sute și mii de hectare, soiurile sînt asociate și amplasate la locul lor cel mai potrivit, în mediul natural cel mai prielnic, se aplică o agrotehnică corespunzătoare. Această nouă orientare asigură obținerea unor succese din ce în ce mai însemnate în direcția dezvoltării viticulturii noastre. Drept mărturie stau și producțiile mari de struguri obținute în ultimii ani în numeroase podgorii ale țării. Pînă în 1944 producția medie de struguri pe țară a oscilat între 2.500—3.000 kg/ha. In ultimii ani am izbutit să ajungem la o recoltă medie de struguri pe țară, între 5.000—6.000 kg/ha. Unele unități agricole de stat și cooperatiste au realizat, de pe întreaga suprafață, producții medii de 10.000—12.000 kg/ha, ajungînd pe unele parcele la 22.000—25.000 kg/ha.

Inzestrată cu construcții moderne, adevărate uzine industriale de vinificație, cum sînt, de pildă, cele de la I.C.H.V. Valea Călugărească și G.A.S. Tohani, de la gospodăriile agricole de stat Murfatlar, Jidvei și altele, viticultura țării noastre devine pe zi ce trece o viticultură cu adevărat industrială.

In fața viticulturii noastre în plină dezvoltare se deschid perspective deosebite. Se va lărgi sortimentul cu noi produse tipizate de vinuri de masă obișnuite, de vinuri superioare de marcă și vinuri de desert, la care se va adăuga industria spumoaselor și a distilatelor. Se vor dezvolta, de asemenea, industria stafidelor, a sucurilor ș.a.m.d.

Realizările deosebite obținute în sectorul viticol în anii regimului democrat-popular se datoresc și grijii care s-a acordat pregătirii cadrelor necesare viticulturii și dezvoltării cercetărilor științifice din acest sector. Nu mai departe decît în acest an, la Concursul Internațional de lucrări științifice originale, ținut la Alger în luna octombrie, în cadrul Oficiului Internațional al Vinului, lucrările romînești prezentate au fost distinse cu premiul I la viticultură, autorii lor primind Diploma de Onoare și titlul de laureați ai O.I.V. (Oficiul Internațional al Vinului).

In anii regimului democrat-popular au fost elaborate o serie de lucrări științifice de viticultură valoroase. Printre acestea se numără și „Tratatul de Ampelografie al Republicii Populare Romîne" din care a apărut la sfîrșitul acestui an primul volum.

★

In cei 15 ani care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, sectorul viticol din țara noastră a înregistrat progrese cît în peste 100 de ani de stăpînire burghezo-moșierească. Dezvoltarea sectorului socialist din agricultura țării noastre, sprijinul puternic și multilateral acordat de partid și de guvern, vor face cu putință obținerea în anii următori a unor succese și mai însemnate în refacerea și dezvoltarea viticulturii, izvor însemnat de bogăție pentru economia țării noastre.

GÎNDURI pentru noul an

Vom obține succese și mai însemnate

Potrivit tradiției, omul gospodar face la sfîrșitul unui an de muncă nu numai bilanțul succeselor, ci și planul pentru ceea ce are de înfăptuit în continuare, în noul an. In anul care s-a închis gospodăria colectivă „30 Decembrie" din comuna Mărășești, raionul Panciu, a obținut la hectar recolte bogate: grîu — 2.200 kg, porumb — 2.500 kg, cartofi timpurii — 15.000 kg, struguri — peste 5.000 kg.

Dacă avem în vedere că 1959 a fost primul an din viața gospodăriei noastre colective, aceste rezultate sînt cît se poate de bune. Deosebit de acestea, gospodăria noastră numără ca avere obștească 16 vaci și 16 juninci și peste 400 de oi.

In anul care vine, eforturile colectiviștilor din Mărășești se vor îndrepta în continuare atît spre obținerea de recolte bogate de cereale și struguri, cît și spre dezvoltarea creșterii animalelor, în special a vacilor, a oilor și a păsărilor. Astfel, în planul de producție pe 1960 la a cărui întocmire lucrăm vom prevedea creșterea numărului de vaci pînă la 17 de fiecare sută de hectare, al oilor — pe gospodărie — pînă la 800 capete, iar al păsărilor la 1.000 capete.

In munca noastră vom ține cu strictețe seama de îndemnurile partidului astfel că așa după cum ne arată plenara din 3—5 decembrie 1959, vom cultiva cu porumb pentru siloz suprafața de 50 ha vom construi cu mijloace proprii un grajd pentru 100 vaci, un saivan și o magazie. De asemenea, unul din gîndurile colectiviștilor din Mărășești este și acela al creării unei mari crescătorii de păsări de apă — rațe și gîște — avînd toate condițiile pentru aceasta.

Anul 1960 ne găsește așadar preocupați de o și mai rodnică muncă pentru dezvoltarea gospodăriei colective, pentru asigurarea unor venituri tot mai mari.

Ion Ciontu
președintele gospodăriei colective „30 Decembrie" din Mărășești

Noi nu cunoaștem dorinți neîmplinite

Ce doresc eu pentru 1960? Mai întîi doresc ceea ce își dorește oricare om care lucrează pe ogoare: un an agricol bun. Băieții noștri s-au angajat să dea cîte 3.500 și 4.000 de kg de grîu la hectar și aș vrea ca timpul să-i ajute. Apoi mi-e gîndul ca-n 1960 să obținem 5.000 de kg de porumb la hectar. Cît privește porumbul pentru siloz aș vrea să scoatem la hectar 120 de tone. In 1959 am scos 104 tone, așa că dorința e cît se poate de realizabilă.

Am avut anul acesta mecanizatori ca Mustață Costică și Oprea Ceaon care au cîștigat în vară cîte 2.400 de lei pe lună, fără să mai pun la socoteală și primele. Fotografiile lor și a lui Ion Dumitru rar au lipsit de la panoul de onoare. Pentru 1960 aș dori ca toți să muncească la fel de bine ca ei.

In sfîrșit, mai doresc un club nou, stație de radioficare la fiecare secție și un aparat de proiecție pe bandă lată.

Am spus într-una: doresc. Cuvîntul conține în sine oarecare incertitudine în privința realizării celor dorite. Oamenii din gospodăria noastră au pus însă între cuvintele „doresc" și „realizez" semnul: egal. Noi nu cunoaștem dorințe neîmplinite.

[illegible]
președintele comitetului de întreprindere de la G.A.S. Pietroiu, regiunea Constanța

Imi doresc 650 zile-muncă

Ani de-a rîndul, în trecut, am avut o singură dorință: să am o vacă. Era pe atunci dorința permanentă a întregii noastre familii, iar dorința aceasta a noastră a rămas multă vreme neîmplinită.

Cu vreo zece-doisprezece ani în urmă, nu mai rețin precis cînd, ne-am cumpărat vacă. In anii următori mi s-au împlinit și alte dorinți, și am înțeles că pot dori din ce în ce mai mult.

In toamna lui 1957 am intrat în gospodăria colectivă. Am fost printre ultimii din sat care ne-am hotărît și astăzi parcă îmi este rușine că am înțeles greu unde-i binele.

O dată cu intrarea în gospodărie mi s-au schimbat și dorințele. Au devenit mai mari. Apoi orice dorință pe care o am nu-i numai a mea și a familiei mele. E a tuturor. Pentru 1960 dorim recolte mari și animale multe. Multe de tot: cît scrie în plan și încă odată pe atîta. La anul vom avea 592 de taurine — din care 296 vor fi vaci de lapte — 3700 de porci, 5920 de oi și vreo 10.000 de păsări.

Poate că cineva o să se întrebe: Astea vor fi ale gospodăriei, dar ce-și dorește pentru dînsa, pentru copii și bărbat? Pentru noi ne dorim 650 de zile-muncă. Adică atît cîte am avut și anul acesta. Intr-o gospodărie colectivă puternică cu valoarea a 650 de zile-muncă poți face tot ce-ți poftește inima.

Nae Tudora
colectivistă din comuna Jegălia, raionul Fetești

In prag de an nou

Iată-ne la sfîrșitul unui an de muncă și în pragul unui an nou. Se cuvine a face un scurt bilanț asupra muncii trecute.

Sînt tractorist la S.M.T. Urziceni, regiunea București, unde lucrez de 9 ani de zile. Meseria de tractorist am învățat-o chiar în cadrul stațiunii noastre. Mi-am ridicat calificarea profesională primind îndeosebi sprijinul tovărășesc al șefului nostru de brigadă, Ștefan Răducanu. In tot acest timp am lucrat pe tractoare I.A.R., K.D., iar din toamna anului 1958 am primit un U.T.O.S.-26 nou nouț. Tractorul mi-e drag îl îngrijesc bine. Cu el lucrez pămînturile gospodăriei colective „Dezrobirea muncii" din comuna Alexeni, al cărui membru sînt, ca și ceilalți tractoriști din brigadă. Noi am îmbinat executarea unui volum complex de lucrări mecanizate, cu efectuarea lor la timpul optim și de cea mai bună calitate. Aceasta s-a răsfrînt asupra recoltelor dobîndite de colectiviști, care cu tot timpul neprielnic din acest an, au fost destul de bune. Astfel, la grîu s-a obținut cîte 1.600 kg în medie la ha, iar la porumb — 2.800 kg boabe la ha.

Executarea unui volum complex de lucrări mecanizate (arături, semănat, cultivat, discuit, prășit, recoltat cu combina etc.) mi-a permis să nu am întreruperi în activitatea de zi cu zi. Ca urmare acestui fapt și folosind din plin forța de lucru a tractorului, prin utilizarea cuplurilor de mașini, am reușit să realizez în acest an 1425 de hantri și aceștia fără reparații. Dacă adaug la aceștia și cei 300 hantri realizați în toamna anului 1958, rezultă că am executat în total pînă acum 1.725 hantri. In momentul de față, tractorul este în stare de funcționare, cauciucurile bune; îi schimb acum doar segmenții.

Depășirea planului de producție din acest an cu 780 de hantri mi-a adus un cîștig mediu lunar de 1.564 lei. Aceasta mi-a dat posibilitatea să-mi renovez casa, să-mi cumpăr un aparat de radio, bicicletă, aragaz, să ne îmbrăcăm bine, eu, soția și fetița.

In toamna acestui an am fost în Uniunea Sovietică și am vizitat marea expoziție de la Moscova și cîteva colhozuri. Intors acasă m-am angajat într-o ședință de partid să introduc în munca mea și a celorlalți tractoriști din brigadă, metodele de muncă învățate de la mecanizatorii sovietici cu privire la întreținerea și exploatarea mașinilor. In anul 1960 vreau să realizez cel puțin 1.500 de hantri fără reparații și să contribui ca prețul de cost al hantrului din brigada noastră să nu depășească 60 de lei. Eu personal vreau să-mi cumpăr o motocicletă, care mi-o doresc de mult. Cu forțele de care dispunem și printr-o organizare mai bună a muncii sînt convins că vom reuși să ne ducem planurile la îndeplinire.

D. Dumitrașcu
tractorist la S.M.T.-Urziceni

Corespondenții despre învățămîntul de masă

● Anul acesta la gospodăria agricolă colectivă „9 Mai" din comuna Dragalina, regiunea București, funcționează două cercuri agricole de masă. Unul este condus de profesorul C. Iancu, și cuprinde 30 de colectiviști, iar cel de-al doilea condus de ing. Stana Stanciu, cuprinde 50 de colectiviști.

Lecțiile vor fi întregite prin vizite ale cursanților la stațiuni de cercetări, gospodării agricole de stat și colective, precum și prin vizionarea de filme documentare și diafilme agricole.

IOSIF BARB

● La gospodăria agricolă colectivă „Pămînt desțelenit" din comuna Cozmești, raionul Huși, deschiderea cursurilor de învățămînt agrozootehnic de masă s-a făcut în cele mai bune condiții.

Dovedind de la început un interes deosebit pentru aceste cursuri, la lecția intitulată „Importanța lucrării pămîntului după regulile agrotehnice" au participat peste 60 de cursanți, care au ascultat cu multă atenție expunerea tov. învățător Victor Broască, lectorul cursului agrozootehnic din gospodărie.

IUJU SCHAFFER

Bilanţ rodnic – perspective mari

Gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din Piscu Vechi, raionul Calafat, este una din multele unităţi agricole socialist-cooperatiste care îşi încheie anul cu frumoase rezultate atît în ceea ce priveşte obţinerea de recolte bogate şi venituri mari, cît şi în ceea ce priveşte creşterea averii obşteşti a colectiviştilor.

Folosind maşinile şi tractoarele S.M.T., aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice şi muncind ca buni gospodari, colectiviştii din Piscu Vechi au arătat şi în acest an cît este de rodnică munca în gospodăria colectivă. Astfel, de pe 550 hectare ei au obţinut în medie 1.975 kg. grîu la hectar. (pe terenurile însămînţate de colectivişti s-au obţinut între 2.400-2.800 kg. grîu la ha., iar pe cele însămînţate de noii membri, înainte de a intra în gospodărie s-au obţinut între 1.350-1800 kg. la ha.). De pe suprafaţa de 394 hectare colectiviştii din Piscu Vechi au scos în medie 4.432 kg. porumb ştiuleţi la hectar. Pe cele 300 ha. cultivate cu sfeclă de zahăr s-au obţinut circa 26.000 kg. la ha., cea mai bună recoltă pe raion.

Pentru a se obţine această recoltă, s-a făcut o arătură de vară de 25-28 cm; toamna s-au folosit 150 kg. îngrăşăminte fosfatice la ha., iar la praşila II-a cîte 60 kg. îngrăşăminte azotate la ha. Pe de altă parte, sfecla a fost prăşită de cinci ori. Numai din cultura sfeclei de zahăr gospodăria a realizat un venit de 3.375.000 lei şi şapte vagoane şi jumătate de zahăr gratuit.

De asemenea, de pe 51 ha. cultivate cu orz s-au obţinut cîte 2.625 kg. la ha., de pe 90 ha. cîte 1.630 kg. floarea-soarelui, la ha., iar de pe 15 ha. cîte 15.570 kg. ceapă la ha. Totodată de pe cele 20 ha. grădină de legume s-au obţinut producţii record pentru această regiune: 54.103 kg. varză la ha., 28.310 kg. roşii la ha., 35.922 kg. morcovi la ha., 11.632 kg. ardei la ha., 18.650 kg. arpagic la ha.

Obţinerea de producţii mari în gospodăria colectivă din Piscu Vechi se datoreşte şi aplicării sistemului de retribuire suplimentară şi acordului individual. Pentru aceasta încă de la începutul anului, normele de producţie pentru toate sectoarele au fost prelucrate în cadrul adunării generale; au fost fixate producţiile pe brigăzi, faţă de condiţiile terenului şi au fost stabilite procentele ce se acordă faţă de depăşirea planului. Ca plată suplimentară s-a fixat 40 la sută la porumb şi floarea-soarelui, şi 45 la sută la sfecla de zahăr. Producţia medie planificată la ha. a fost de 4.000 kg. porumb ştiuleţi şi de 21.000-29.000 kg. sfeclă de zahăr.

De asemenea la legume s-a fixat să se acorde 50 la sută din valoarea depăşirii de plan.

Datorită acestui stimulent mulţi colectivişti au realizat producţii cu mult mai mari decît cele planificate, ceea ce le-a adus în plus însemnate venituri în produse sau bani. Astfel, tov. Ciucu C. Elena, în afara zilelor-muncă efectuate, a primit în plus 226 kg. porumb, iar Dudoi C. Petre a primit în plus 207 kg. La sfecla de zahăr tov. Gheorghiu C-tin a primit pentru depăşirea producţiei 291 lei şi 6,480 kg. zahăr, ca şi mulţi alţi colectivişti.

Ca urmare a producţiilor obţinute şi a sumelor mari încasate, gospodăria colectivă din Piscu Vechi a împărţit membrilor pentru fiecare zi-muncă cîte 3.200 kg. grîu, 6 kg. porumb, 0,200 kg. orz, 0,350 kg. floarea-soarelui, 0,400 kg. ceapă, 0,500 kg. cartofi, 0,300 kg. zahăr. Colectivistul Stavre Ilie care a efectuat cu membrii familiei 1.161 zile-muncă a primit în afară de plata suplimentară pentru depăşirea producţiei: 6.966 kg. porumb, 3.765 kg. grîu, 406 kg. floarea-soarelui, 348 kg. zahăr, 232 kg. orz, 464 kg. ovăz şi alte produse.

Tot ca urmare a dezvoltării gospodăriei colective, a creşterii producţiei şi dezvoltării mai multor ramuri de producţie, mijloacele de bază, fondul indivizibil şi veniturile băneşti la 100 de ha. au crescut an de an după cum reiese şi din tabel.

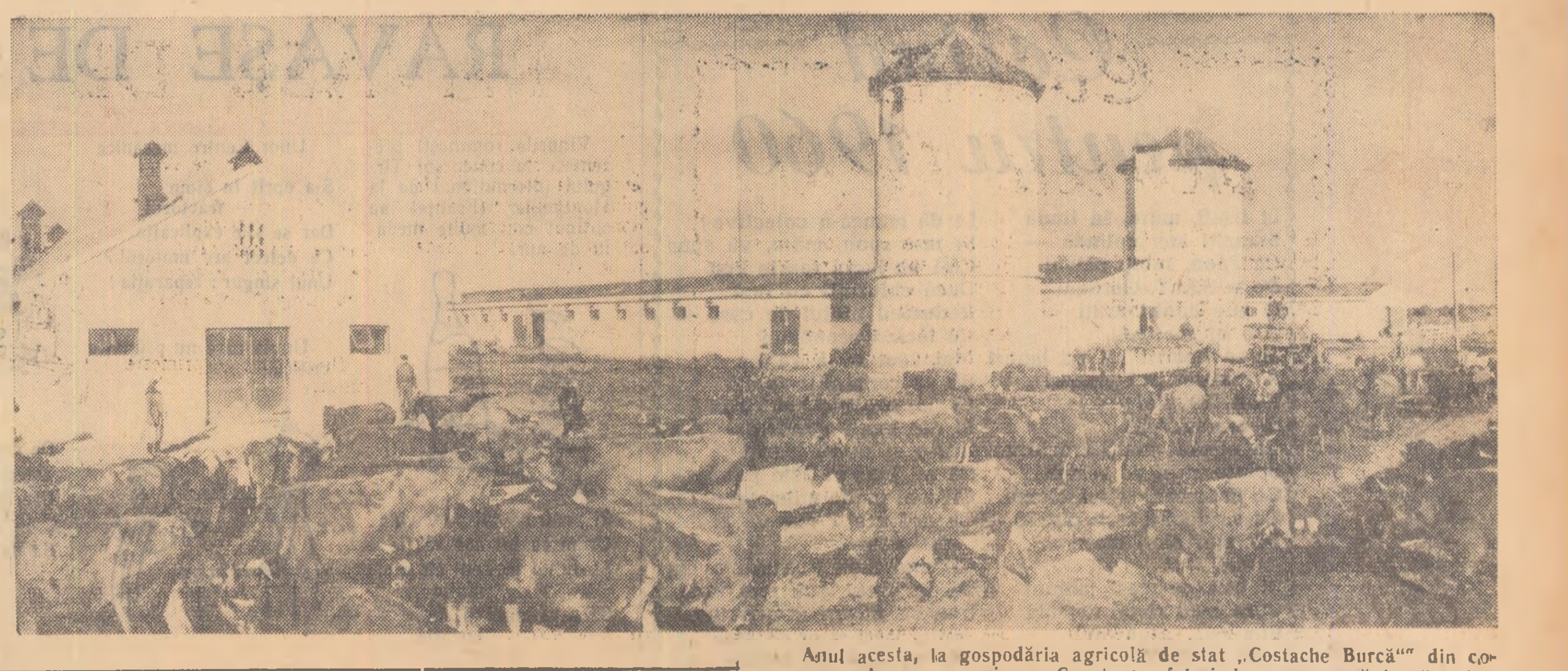
SPECIFICAREA	1950	1955	1956	1957	1958	1959
MIJLOACE DE BAZA - mii lei -	88	514	667	763	1254	1987
FOND INDIVIZIBIL VALOARE TOTALĂ - mii lei	63	375	439	563	910	1800
VENITURI BĂNEŞTI la 100 ha mii lei	16	134	175	213	169	240

Aceeaşi preocupare se acordă aici şi sectorului zootehnic. Faţă de începutul anului, numărul animalelor a crescut mult. La vacile de lapte de la 19 capete s-a ajuns la 89 capete, de la 75 capete porcine la 233, de la 256 oi la 319, de la 542 păsări la 1.262 capete. Dezvoltarea sectorului zootehnic va da posibilitate gospodărlei să obţină pe viitor venituri băneşti şi mai mari.

In sectorul construcţiilor, numai în acest an s-au construit: o magazie pentru cereale cu o capacitate de 80 de vagoane, un pătul pentru aceeaşi capacitate, două grajduri pentru 160 capete animale, o remiză pentru 30 de care, un garaj pentru 4 autocamioane, 9 gropi pentru siloz în capacitate de 1.365 tone, un bazin pentru 60.000 kg. tescovină, o cramă pentru 10 vagoane, un teatru de vară cu 1.200 de locuri. Prin muncă voluntară s-au confecţionat 250.000 cărămizi, 40.000 chirpici, s-au amenajat 25 ha. teren pentru irigat şi s-a făcut un canal pentru desecare, lung de 1.500 m.

Pentru consolidarea şi continua dezvoltare a gospodăriei lor, colectiviştii din Piscu Vechi sînt hotărîţi să muncească în anul ce vine cu şi mai mult avînt.

Ing. EMIL LEMNARU
Direcţia de Propagandă şi Presă din M.A.

Anul acesta, la gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă" din comuna Amzacea, regiunea Constanţa, folosindu-se pe scară largă nutreţurile însilozate s-a obţinut o producţie de peste 2.500 litri lapte pe cap de vacă furajată. In fotografie: o parte din silozurile de beton, care au fost construite lîngă grajdurile vacilor de lapte.

Foto: AGERPRES

Două colectiviste

Comuna lor se află departe, la marginea de miază-noapte a ţării. Ea se numeşte Săveni şi face parte din raionul cu acelaşi nume.

Două colectiviste: Mina Ciobanu şi Aneta T. Sandu. Prima a intrat în gospodăria colectivă „Lupta noastră" înaintea celei de a doua. Cu toate acestea, ele au fost prietene.

Mina Ciobanu, colectivista harnică, era văzută de consătencele ei mergînd zilnic la muncă în gospodărie. Aneta T. Sandu o vedea pe Mina bucurîndu-se de mîndreţea lanurilor de grîu şi porumb ce creşteau în fiecare vară şi toamnă pe pămînturile gospodăriei colective; o vedea la fiecare sfîrşit de an aducînd acasă căruţe pline de saci cu grîu, porumb şi alte bucate. Auzea vorbindu-se de averea gospodăriei şi în inima ei se revărsa un val de căldură la gîndul că într-o zi va putea fi şi ea colectivistă. Dar, nu se putea hotărî să facă cerere de înscriere în gospodărie. Mina Ciobanu însă, bănuia gîndurile care o frămîntau pe consăteanca ei. Şi, cum o ştia femeie harnică, nu de puţine ori a stat de vorbă cu ea, explicîndu-i multe lucruri din gospodăria colectivă. Ii făcea cunoscut recoltele bogate din gospodărie; îi arăta că numai prin munca unită se poate agonisi o avere obştească şi că aceasta este izvorul traiului îmbelşugat. „Uite, soro, îi spunea Mina Ciobanu, pe la începutul anului acesta, eu am dus acasă pentru munca din gospodărie, peste 2.000 kg de grîu, peste 3.000 kg de porumb, 4.000 lei şi multe legume şi zarzavaturi".

Aneta T. Sandu, care deşi văzuse cu ochii ei căruţele gospodăriei colective, aducîndu-i Minei belşugul în casă, rămînea locului, — nu făcea pasul spre gospodărie. Intr-o zi, Mina Ciobanu a chemat-o pe consăteanca ei să-i vadă şi mai bine cîştigul de pe urma muncii în gospodărie. Aneta T. Sandu n-a pregetat şi s-a dus bucuroasă de invitaţie, la Mina. Intr-adevăr, ceea ce ea a văzut nu putea fi tăgăduit. In casa colectivistei Mina Ciobanu sălăşluia traiul bun, bucuria de viaţă.

Unde îşi aveau izvorul toate acestea?

In munca din gospodăria colectivă.

Aneta T. Sandu s-a dus a doua zi cu cererea de înscriere în gospodăria colectivă „Lupta noastră". Anul care se încheie este primul ei an de muncă în colectiv. Şi, desigur, anul primelor ei bucurii de viaţă adevărată.

Poate că chiar în aceste zile, căruţele gospodăriei colective din Săveni duc acasă la Aneta T. Sandu roadele muncii ei din gospodărie; poate că pentru îndemnul primit din partea Minei Ciobanu, îi adresează acesteia un cuvînt de mulţumire că i-a arătat drumul cel bun — drumul gospodăriei colective.

S. RADU

Obţinînd producţii peste plan fără a depăşi baremurile de cheltuieli

1,5 milioane de lei beneficiu

In cursul anului 1959, gospodăria agricolă de stat Pietroşani, regiunea Bucureşti, trebuia să realizeze, potrivit planului, 942.000 de lei beneficii. Dar în consfătuirile de producţie pe care le-au avut, lucrătorii gospodăriei au scos la iveală noi posibilităţi de a reduce cheltuielile şi mări beneficiile gospodăriei. Ţinînd seama de aceste posibilităţi, muncitorii şi tehnicienii s-au angajat să reducă cheltuielile cu 500.000 de lei şi să sporească beneficiile la peste 1,5 milioane. Angajamentul a fost îndeplinit.

Pentru înfăptuirea lui, consiliul gospodăriei a sprijinit îndeaproape iniţiativele muncitorilor, străduindu-se ca fiecare ramură de producţie să fie rentabilă.

In primul rînd s-a urmărit obţinerea de producţii peste plan cu cheltuieli care să nu depăşească pe cele planificate. Astfel, prin obţinerea a 1.345 de kg. de rapiţă la ha., preţul de cost a fost redus aproape la jumătate, realizîndu-se un beneficiu de 76.000 de lei peste cel planificat. Producţii mai mari decît cele planificate şi beneficii peste plan s-au obţinut, de asemenea, la floarea-soarelui, grîu, in, lapte. La floarea-soarelui, de pildă, preţul de cost a scăzut datorită în bună măsură producţiei mari cu 267 de lei per tonă obţinîndu-se un beneficiu de 350.000 de lei faţă de 61.022 de lei cît era planificat.

Reducerea preţului de cost s-a urmărit nu numai prin mărirea producţiei ci şi prin micşorarea cheltuielilor. Aceasta s-a realizat prin extinderea mecanizării şi aplicarea unor inovaţii la lucrările agricole ca semănatul porumbului, recoltatul florii-soarelui şi al sfeclei de zahăr. Valorificarea produselor secundare, altădată neutilizate în gospodărie, a fost şi ea o sursă de economii.

In total producţia-marfă vegetală a adus beneficii în valoare de 1.291.000 de lei.

Cum gospodăria are şi un sector zootehnic dezvoltat, consiliul s-a străduit să realizeze beneficii şi de pe urma creşterii şi îngrăşării animalelor. Introducerea micii mecanizări la transportul bălegarului şi furajelor a fost o importantă sursă de economisire a muncii vii. Mica mecanizare a uşurat totodată munca şi a contribuit substanţial la îndeplinirea sarcinilor de plan. La G.A.S. Pietroşani sînt muncitori care încă din noiembrie şi-au realizat planul anual de lapte.

Din vînzarea diferitelor produse animaliere s-a obţinut beneficii de circa 200.000 de lei.

Pentru 1960, consiliul gospodăriei a extins culturile ce s-au dovedit a fi rentabile ca rapiţa (de la 54 de ha. în 1959 la 255 ha. în 1960), floarea-soarelui, mazărea, porumbul, grîul (de la 512 ha. în 1959 la 817 ha. în 1960). Colectivul de muncă este hotărît ca în 1960 să obţină producţii mari ca, de exemplu, 2.800 de kg. grîu şi 1.500 de kg. de rapiţă la ha. etc. Totodată gospodăria va extinde cultura de porumb pentru siloz, asigurînd furaje de calitate şi cît mai ieftine pentru sectorul zootehnic aflat în plină dezvoltare.

R. V.

65 la sută din utilaj gata pregătit

La atelierul mecanic al gospodăriei agricole de stat din Ţinteşti, regiunea Ploeşti, i-am găsit pe mecanici şi tractorişti lucrînd de zor la repararea utilajului cu care vor fi executate muncile de primăvară.

— In anul 1959, mi-a spus tov. Petrescu Virgil, mecanicul şef al gospodăriei, tractoarele noastre au fost solicitate la lucrările de cîmp din cele trei campanii agricole mai mult ca în anul 1958. Mecanizatorii noştri s-au străduit să le folosească la maximum. Ei au realizat în acest an 9.990 de hantri faţă de 6.007 hantri cît au avut planificat, reducînd totodată preţul de cost al hantrului de la 90 de lei la 67 de lei. Pînă la mijlocul lunii decembrie, în sectorul mecanic s-au obţinut şi economii în valoare de 74.000 de lei. Exploatarea parcului de tractoare în 1959 cu randament sporit s-a datorat în bună măsură şi faptului că în iarna trecută el a fost reparat mai bine. De aceea, trăgînd învăţăminte din această experienţă, am organizat repararea tractoarelor, semănătorilor, plugurilor etc., din timp. Pînă la 25 decembrie am obţinut succese de seamă.

Mecanizatorii gospodăriei au folosit cu chibzuinţă timpul de lucru. Mai întîi ei au verificat toate tractoarele şi maşinile agricole stabilind gradul de reparaţii necesar, apoi au alcătuit un grafic de reparaţii cu date precise pentru executarea fiecărei lucrări.

Pînă acum cîteva zile, au fost reparate 9 tractoare, U.T.O.S.-26, 2 tractoare K.D.-35; un tractor rutier I.A.R.-22, 9 semănători pentru plante prăşitoare. In plus, pentru sectorul zootehnic au mai fost reparate o tocătoare de nutreţ şi o moară cu ciocănele. Volumul reparaţiilor realizate întrece cu 65 la sută pe cel planificat.

Deosebit de important e faptul că pentru a reduce preţul de cost al lucrărilor în atelierul gospodăriei se repară tot utilajul necesar pentru muncile agricole din anul 1960.

Un accent deosebit s-a pus şi se pune pe recepţionarea cu grijă a utilajului reparat.

La obţinerea succeselor de pînă acum, s-au evidenţiat în mod deosebit tractoriştii Banciu Alexandru, Rotaru Ştefan, Irimescu Niculae, Gamaescu Const. şi Avram Mihai, care de altfel sînt în fruntea întrecerii socialiste ce se desfăşoară în prezent în atelierul mecanic. De asemenea, mecanicii Covaci Aurel, Mărculescu Petre şi Ursu Carol, au sprijinit şi sprijină temeinic munca mecanizatorilor, lucrînd alături de ei la repararea organelor de maşini care cer operaţii mai complicate.

ION DRINCU

PREGATIRI la Valea Călugărească

In preajma noului an, pretutindeni în satele noastre oamenii se pregătesc de revelion. Asemenea pregătiri fac şi colectiviştii din Valea Călugărească, regiunea Ploeşti. Un grup de tineri, repetă la colţul roşu al gospodăriei o scenetă pe care o vor prezenta cu acest prilej (1). Fireşte, voia bună va fi şi mai mare lîngă un pahar bun de vin. Deci la crama gospodăriei se distribuie cantităţile de vin cuvenite, potrivit zilelor-muncă efectuate (2). Iată-ne şi acasă la colectivista Florica Ivan. Cu hărnicie ea pregăteşte prăjiturile cu care va îmbogăţi masa de revelion (3). Pentru cei mici colectivistul Gheorghe Emanoil cumpără jucării cu care va împodobi pomul de iarnă (4)

In ajun de sărbătoare

(Urmare din pag. 1-a)

300 kg de ceapă, 500 kg de cartofi, 175 litri de vin, 300 de litri de ţuică, 15 kg de brînză, 8.500 lei, în afară de legume şi zarzavaturi, fructe etc.

Stau de vorbă cu colectiviştii care s-au adunat acum la sediu în număr mare. Cu toţii trăiesc de pe acum clipele de bucurie de a doua zi.

Notez, notez mereu: brigadierul Dobre Anton cu cei 2 membri de familie a realizat 600 de zile-muncă. O să primească şi mai mult ca Iliescu Ion. Alt colectivist, Militaru St. Gheorghe a realizat, împreună cu familia, 700 de zile-muncă. Va primi şi mai mult ca Dobre...

Mulţi colectivişti şi-au durat case noi: Iliescu Ion, Radu Dumitru, Gloz Gheorghe... Cu toţii erau altădată atît de săraci încît miezul iernii îi prindea împrumutîndu-se cu cîte o dublă de mălai. Munceau tot anul aproape pe degeaba la moşierii din comună... Acum....

Colectivista Vintilă Maria şi-a cumpărat zilele trecute mobilă nouă: şifonier, pat, masă, scaune. Iorgulescu Ion a adus acasă mobila cea nouă, o dată cu Vintilă Maria.

— Aţi muncit bine anul ăsta — îmi spun gîndul preşedintelui.

— Da. Am dobîndit 1.370 de kg de grîu, 2.200 kg porumb boabe, peste 6.000 kg strugur. la ha, peste 1.900 kg de orz la ha. Grădina care cuprinde 14 ha ne-a adus un venit de aproape 90.000 de lei. Am contractat cu statul şi am livrat 5.000 kg porumb, 4.000 kg de grîu, 1.200 kg de brînză, 150 kg de lînă, 1.500 kg floarea-soarelui, 110 purcei... Cu totul, am dobîndit anul ăsta un venit de 723.000 de lei.

Preşedintele îmi arată apoi că în anul 1960, colectiviştii vor extinde sectoarele zootehnic şi viti-pomicol, vor cumpăra încă 100 de oi, — astfel că turma gospodăriei va ajunge la 400 de capete — de asemenea vaci cu lapte, 50 de gîşte (pentru a ajunge în cursul anului la 300) încă 15 stupi spre a ajunge la 30...

La urmă, el a ţinut să-mi arate şi că în acest an gospodăria a primit peste 60 de noi membri, iar acum are de supus adunării generale alte cereri.

— Mîine, la adunarea generală, mi-a spus preşedintele gospodăriei, vom supune aprobării încă 27 de cereri. Iată-le.

M-am uitat peste cîteva: una era a lui Titu Brănişteanu, alta a lui Dumitrache T. Gh. Două cereri erau iscălite de femei: Maria Constantin şi Smaranda Rusu...

E limpede că roadele muncii în gospodăria colectivă din Măgurele îi conving pe tot mai mulţi ţărani muncitori din această comună, că locul lor este în marea familie a colectiviştilor.

AL. RAICU

Cum a redus G.A.S. Şandra sub plan preţul de cost al cărnii de porc

Cu doi ani în urmă din gospodăria agricolă de stat Variaş s-a desprins, prin dezarondare, o nouă unitate. Cea din Şandra. In primul său an, rezultatele obţinute de tînăra gospodărie au fost aşa şi aşa: bune în sectorul producţiei vegetale, slabe în ramura creşterii animalelor. De altfel, gospodăria din Şandra nici nu prea avea cine ştie ce animale de producţie. Sectorul taurin se compunea numai din tineret, iar porcii — puţini la număr — erau crescuţi în curţile unor locuitori din comună care-i şi îngrijeau. Unii îi îngrijeau laolaltă cu ai lor. Gospodăria n-avea destule construcţii. Intr-un singur an lipsa de construcţii a fost înlăturată aproape complet. Intre altele, s-a construit şi o îngrăşătorie de porci cu o capacitate de 2.500 de capete.

Astăzi, gospodăria agricolă de stat Şandra din raionul Sînnicolaul Mare este o unitate fruntaşă pe regiune în creşterea animalelor. In privinţa preţului de cost, ea deţine locul întîi la lapte şi al doilea la ouă şi carne de porc.

★

Gospodăria Şandra posedă maternitate de scroafe, crescătorie de tineret porcin şi îngrăşătorie. Ea nu livrează însă decît porci graşi. Primele două au menirea să asigure materialul de îngrăşat. Unele gospodării aflate în aceeaşi situaţie, acordă atenţie maximă doar îngrăşătoriei întrucît, livrînd porci graşi, beneficiile se obţin în mod nemijlocit de la aceştia. Gospodăria agricolă de stat Şandra procedează însă cu totul altfel. Ea acordă crescătoriei de tineret porcin aceeaşi importanţă ca şi îngrăşătoriei. Că procedează bine e în afara oricărei discuţii.

Preţul de cost realizat per kg de spor creştere în greutate pînă la începutul lunii decembrie era de 3,90 lei. Cu 4,33 lei sub preţul de cost planificat. Inginerul Victor Akerman explică acest succes important şi prin valoarea biologică a materialului intrat în îngrăşătorii.

— La loturile de tineret porcin bine întreţinut, introduse în îngrăşătorie, am obţinut totdeauna sporuri zilnice mari şi preţuri de cost reduse. Ce-i drept, şi dezvoltarea tineretului porcin depinde la rîndul său în mare măsură de valoarea biologică a purceilor înţărcaţi. De aceea, anul acesta am luat măsura ca unii îngrijitori de scroafe să nu rămînă în continuare la maternitate ci să îngrijească pînă la greutatea de livrare, purceii pe care-i înţarcă.

Loturile de porci la care s-a aplicat acest procedeu au fost îngrăşate cu mai puţine unităţi nutritive, la un preţ de cost mult redus şi — lucru foarte important — au ajuns la greutatea de livrare cu o lună mai devreme decît celelalte.

Această metodă de organizare a muncii care face ca, de la fătare pînă la livrare, animalul să fie îngrijit de acelaşi muncitor, măreşte răspunderea şi cointeresarea. Alături de metoda amintită, la bunele rezultate obţinute de gospodăria agricolă de stat Şandra a contribuit în mare măsură şi modul de furajare a porcilor.

Furajarea se face diferenţiat pe loturi în raport cu greutatea corporală medie şi gradul de asimilare a furajelor. Lotizarea se reface lunar cu prilejul cîntăririi, urmărindu-se ca greutatea medie să fie de fapt greutatea fiecărui animal din lot. Deci se caută ca lotul să cuprindă porci la fel de mari.

Folosind la maximum taberele de vară, gospodăria de stat Şandra a redus substanţial consumul furajelor scumpe, al concentratelor. Porcii pînă la 30 de kg au fost scoşi în tabere de vară la începutul lunii mai. Mai întîi au fost scoşi pe trifoişti şi lucerniere, apoi pe miriştile de orz şi mazăre, mai tîrziu pe porumbişti. **Datorită taberelor de vară s-a ajuns ca în luna iulie să se consume pentru un kg de spor creştere în greutate doar 2,7 unităţi nutritive.** In timpul taberii ca şi după aceea porcilor li s-au dat reziduuri de abator şi produse secundare rezultate din prelucrarea laptelui. Pe suprafeţele dintre grajduri, pe micile parcele de teren risipite ici-colea printre tarlalele gospodăriei, îngrijitorii au cultivat dovleci furajeri. Aceştia au constituit un foarte bun furaj.

Spuneam mai înainte că lotizarea era refăcută lunar. De fiecare dată cînd se refăcea lotizarea erau depistaţi „cîinii", adică porcii care, din cauză că nu aveau poftă de mîncare, creşteau greu. Cu „cîinii" se făceau loturi aparte. Cîinilor li se da uruială opărită cu supă de carne de cal. Ei căpătau poftă de mîncare şi dacă creşterea lor devenea rentabilă erau îngrăşaţi. In cantităţi mai mici gospodăria a furajat cu carne şi supă de carne de cal şi pe ceilalţi porci. Oasele cailor tăiaţi erau măcinate. Făina de oase care-i mai uşor de asimilat decît creta furajeră a fost dată scroafelor şi purceilor. Intrebuinţarea făinei de oase a făcut ca în gospodărie să nu existe cazuri de rahitism la purcei. Deci şi pe această cale a fost îmbunătăţită valoarea zootehnică a materialului ce intra în îngrăşătorie.

Se ştie că pînă la 100—120 de kg, porcii cresc în greutate cu un consum mai mic de U. N. **Printr-o bună conlucrare cu abatorul, gospodăria a reuşit să livreze porcii de îndată ce ajungeau la greutatea cînd îngrăşarea lor pe mai departe devenea neeconomică.**

Obţinînd kg de spor cu 3,90 lei în loc de 8,23 lei, cît era planificat, gospodăria a înregistrat rezultate bune la costul de producţie al greutăţii vii. Astfel, ea a obţinut kg de greutate vie la un preţ de cost de 6,32 lei faţă de 9,29 lei cît prevedea planul. Aceasta înseamnă că la un porc de o sută de kg gospodăria a economisit 297 lei. Trebuie spus însă că economia reală e şi mai mare. Şi iată de ce. Ajungînd la greutatea de 30 kg, tineretul porcin intră în îngrăşătorie cu preţul de cost planificat. Pînă la închiderea bilanţului toate calculele se fac avînd la bază acest cost. Or, dacă ţinem seama că la gospodăria de stat Şandra preţul de cost realizat la porcii pînă la 30 de kg e mai mic decît cel planificat cu 3 lei, reiese că la închiderea bilanţului gospodăria va mai adăuga la cei 297 de lei economisiţi pînă acum încă 90 de lei de fiecare porc.

Faţă de posibilităţile sale, gospodăria de stat Şandra, a realizat lucruri foarte bune. Se pune însă întrebarea: mai există în gospodărie posibilităţi nevalorificate încă? Desigur că da. Furajele pot fi produse mai ieftin şi mai aproape de locul de consum. Apoi poate fi extinsă mecanizarea muncii în grajduri. Intre rezultatele obţinute de Jost Nicolae, Ganea Gheorghe şi Debacher Matei, pe de o parte, şi ceilalţi îngrijitori, pe de altă parte, există încă o mare diferenţă. Un calcul făcut chiar de tovarăşii din consiliul gospodăriei arată că dacă toţi muncitorii ar fi obţinut indicii îngrijitorului Debacher, gospodăria de stat Şandra ar fi realizat numai din îngrăşarea porcilor economii în valoare de 1.442.000 de lei. La cursurile zootehnice din iarna aceasta ar trebui ca experienţa tovarăşului Debacher să facă subiectul unei lecţii pe care s-o predea însuşi purtătorul experienţei.

O rezervă serioasă de sporire a producţiei şi în acelaşi timp de reducere a preţului de cost o oferă folosirea spaţiului din îngrăşătorie la întreaga sa capacitate. La tineretul porcin pînă la 30 kg planul prevedea un efectiv mediu de 816 capete. Efectivul mediu a fost însă de numai 757 de capete. Şi mai nesatisfăcătoare e situaţia la îngrăşătorie. Faţă de 1.773 de capete efectiv mediu planificat, gospodăria a îngrăşat în medie doar 950 de capete. Aceasta înseamnă sute de tone de carne mai puţin, înseamnă că amortismentul şi cheltuielile generale se repartizează asupra unei producţii mai mici, urcînd preţul de cost.

Este în afara oricărei îndoieli că, pe lîngă cele enumerate aici, gospodăria are şi alte rezerve de sporire a producţiei şi reducere a preţului de cost. Consiliul gospodăriei are datoria să descopere aceste rezerve şi să le pună în valoare.

M. CALIANU

Colind pentru 1960

Ia ieșiți, măre, în tindă
S-auziți aici colindă —
Că Paun, iubiți săteni,
De la S.M.T. Gorneni
O mie hantri arați
Are el realizați,
Și cu hantrii lui pe lanuri
A realizat trei planuri
Că-n '59 vioi
El era în...'62!
Ca el sînt mulți tractoriști
Spintecători de miriști
Ce muncesc cu tot elanul
Ca să depășească planul —
Da' mai sînt, măre,
mai sînt
Și unii pe-acest pămînt
Care n-au rîvnă destulă
Și-s cu... „hantrul"
pe căciulă!

Ascultați colindul meu
Pentru rod bogat și greu
Și vă spun, măre, vă spun
Că de munciți în comun
Veți avea belșug la anu'
Cum avu Ghiță Boteanu
Care-a intrat cu ogoru'
In colectiva Plopșoru
Iar prin munca-i înfrățită
Are mobilă și pită
Și cum omu-i poftitor,
Mai vrea și... televizor!
Ei, da-s tot mai mulți ca el
Care s-au convins la fel
Ce foloase efective
Le dă munca-n colective!
Și mai spun, măre, vă spun
Că-i un lucru foarte bun
Dacă chibzuiți cu rost
Reducînd prețul de cost —
Că făcînd economie
Mai ușor o să vă fie
Să vă construiți apoi
Grajd, saivane pentru oi
Și din banii-agonisiți
Intr-o zi să vă treziți
Că ați luat pe-aste parale
Cît mai multe animale —
Că noi vrem, măre,
mai vrem
Cît mai mult belșug s-avem
De la bine, spre mai bine
S-avem păsări și porcine,
Multe vaci și oi de rasă
Tot cu lînă de mătasă.

Sculați, frați agricultori,
Că vă vin colindători!
Puneți fețele de mese
Și bucatele alese —
Să ciocnim un păhărel
Pentru anul tinerel,
Pentru Anul Nou, bădie
De belșug și bucurie
Și în lume să tot fie
Pace și prietenie
Ca să pot cînta mereu
Ani de ani colindul meu,
Să spun dragilor țărani
La anul și la mulți ani!

RADU FRASIN

RAVAȘE DE ANUL NOU

Vinurile romînești prezentate la concursul Tîrgului internațional de la Montpellier (Franța) au obținut mai multe medalii de aur.

Și pentru anul care vine
Urăm ca tot așa să fie
Și, luînd medalii cît mai
multe,
Să... vă-mbătați de
bucurie.

Celor care uită să restituie cărțile împrumutate de la bibliotecă

A citit și el avizul:
„Iubiți cartea" — și așa,
Ca s-arate c-o iubește...
Nu se-ndură s-o mai dea!

Unor Centre mecanice

S-a oprit în cîmp
tractorul.
Dar se știe explicația.
Ce defect are motorul?
Unul singur: reparația!

Unuia care nu primește critica.

„Da, tovarăși — zice
dînsul
Dînd din cap cu tic
nervos —
Eu admit fără rezerve
Critica!"
(...de sus în jos!)

Unor agronomi

Noi vă urăm la fiecare
Inspre mai bine
o schimbare
(E cu putință
fenomenul):
Schimbați biroul
cu terenul...

Unei caravane cinematografice

De cînd în van te
așteptăm,
Urarea ce ți-o adresăm
E în ăst an neapărat
Să dai și pe la noi prin
sat...

Unei surori medicale care ia bani pentru injecții.

Se-ntîmplă lucru uimitor
Cu sora de la dispensar:
Cînd ea te-nțeapă la picior
Te ustură la buzunar.

Tractoriștilor care fac arături de mîntuială.

Avem o vorbă pentru cei ce ară,
Iar sensul ei n-o să vă dea de furcă:
Cu cît cuțitul mai adînc coboară,
Cu atîta, griul mai înalt se urcă.

Merceologul Ion Balica, de la cooperativa din Afumați, raionul Băilești, regiunea Craiova, n-are în magazin nici sare nici petrol.

Gluma asta-i nesărată.
Cine-o fi de vină oare?
E Balica de astă dată
Că nu are-un strop de sare.

La G.A.S. Drăgășani, s-a construit o hrubă în care s-a pus la învechit, în cele mai bune condiții cantitatea de 35 vagoane de vin.

Oltul de-ar intra în hrubă.
Cum îl știți pe el de breaz,
Gustînd vinul din butoaie,
N-ar ieși de acolo treaz.

SORCOVA ȘOVAIELNICULUI

Sorcova,
Vesela,
Să trăiești,
Să chibzuiești,
Mult să nu te mai gîndești
Fii tare ca fierul,
Iute ca oțelul,
Și ca om cu judecată,
Hotărăște-te o dată.
Convinge nevasta
(Soacra n-o mai consulta,
Las' pe judecata ta),
Și ca alții deopotrivă,
Intră, bre, în colectivă.
Ia-o pe drumul cel mare
Ce duce la bunăstare;
Pe drumul socialist,
Să te văd colectivist,
Cu bucate în cămară
Și cu inima ușoară,
Cu libret la C.E.C. și bani,
La anul și la mulți ani!

FĂRĂ CUVINTE...

DORINȚELE NOASTRE către MOȘ GERILĂ

Pentru buna funcționare a poștei în raionul Zeletin în anul 1960 ar fi bine ca Moș Gerilă să aducă cîte o cutie pentru corespondență, în locul celor ridicate de către Oficiul P.T.T. Podul Turcului încă din vară (se spune că vor să le vopsească).

Din lipsa cutiilor pentru scrisori cetățenii sînt nevoiți să aștepte factorul pentru a-i da personal scrisorile.

... La autogara din Podul Turcului și cea din Adjud, ar fi bine să aducă cîte o sobă, căci călătorii care așteaptă să plece cu mașinile îngheață strașnic de frig.

... Bine ar fi ca Moș Gerilă să se gîndească și la cetățenii care au aparate de radio la baterii. L-am ruga să aducă la magazinele sătești mai multe baterii pentru aparatele de radio și pilele necesare care lipsesc cu desăvîrșire, încît abonații sînt nevoiți să țină aparatele de radio numai ca ornament.

N. HORINCEANU
corespondent

In fiecare an se înființează tot mai multe gospodării colective

Porumbul insilozat trebuie să constituie furajul de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor.

Mai trebuie un pictor, că-i foarte mult de lucru.

Godacii lui Pomană

Aurel Pomană se întorcea din concediu. Ingrășase 170 de porci, pe care gospodăria îi valorificase și acum venea să-și ia în primire alt lot. Mare îi fu însă surpriza cînd intră în padoc. O sumedenie de purcei tăbărîră pe el, moșmondindu-l cu rîturile lor mici și guițînd de mama focului.

Blînd de felul său, îngrijitorul se plecă spre purceii slabi și pricăjiți și-i mîngîie; purceii însă guițau de-ți lua auzul.

— Ce-i cu ei măi Duțoiule?

In locul îngrijitorului răspunse brigadierul Stere Ciobanu.

— Tu nu vezi, măi Aurel, c-au venit cu jalbă la tine; îl pîrăsc pe Duțoiu că nu-i îngrijește bine?

— Te pomenești c-așa o fi, spuse dus pe gînduri Pomană. Ce era de făcut? Dă-mi mie lotul ăsta prăpădit să-l pun pe picioare, zise Aurel Pomană, privind purceii care guițeau și se foiau în jurul său.

— Ți-i dau și să știi c-au avut noroc porcesc, zise vesel brigadierul.

Peste cîteva zile cînd îl văzu pe Duțoiu venind curios prin padoc, Pomană îl întîmpină vesel.

— Azi, le dau „prăjitură". Să vii și tu să vezi ce ospăț le trîntesc.

Mare i-a fost mirarea lui Duțoiu cînd văzu în jghiaburi orz prăjit.

— Ai uitat peria de dinți și colonia să le dai pe sub bărbie, mormăia Duțoiu văzîndu-l pe Pomană cum îi spăla.

Se dusese vestea în toată gospodăria. In padocul purceilor era cantină, nu altceva. Jgheaburile lună, mîncarea caldă.

— Azi le dau supă, mîncare de uruială și prăjitură, zicea el, văzînd mirarea lui Duțoiu.

— Ia te uită măi ce disciplinați sînt? se mira și brigadierul, văzînd purceii mîncînd liniștiți la jghiaburi.

Rotunzi ca niște gheme, godacii lui Pomană se împlineau punînd carne pe ei. Nu mai guițau. Tăcuseră ca prin farmec. Intr-o zi, Aurel Pomană a intrat în padoc cu un vălătuc în mînă, învelit într-o batistă.

— Ce ai acolo măi Aurel? îl întrebă Duțoiu.

— Un purcel gras, răspunse Pomană rîzînd.

— Să-l văd și eu.

— Uite-l, zise Pomană și desfășură din batistă o grămadă de bani. Casierul îi dăduse 1160 de lei pe care îi cîștigase Pomană, în luna aceea, în bancnote de cîte 5 și 3 lei.

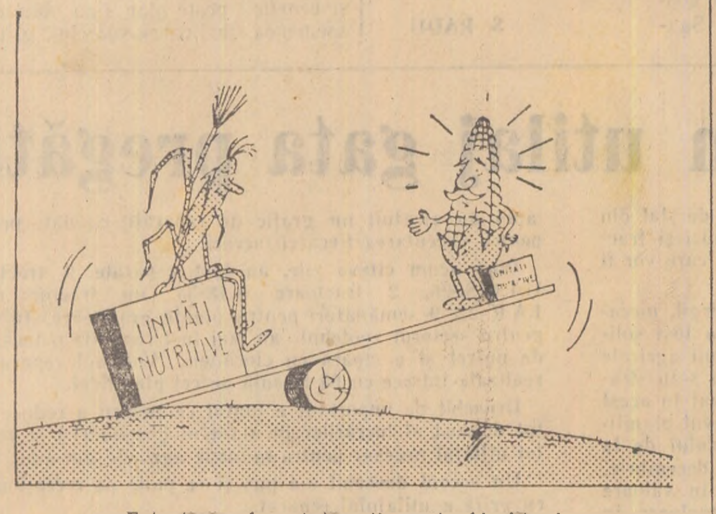
— Asta noroc, mormăi Duțoiu înghițind în sec.

— Nu e măi nici un noroc, e muncă bine rostuită, răspunse vesel Aurel.

Acum la gospodăria agricolă de stat Băilești, regiunea Craiova. Duțoiu e cel mai sîrguincios elev a lui Aurel Pomană. Fiindcă vorba brigadierului Ciobanu „dacă ți se îngrașă porcii, ți se îngrașă și buzunarul".

A. MUȘAT

Calendarul lui Iliuță

— Ești tînăr dar cîntărești mult. Ai viitor!

IANUARIE: S-a gîndit să repare cuptorul care scoate fum și-i împiedică astfel bunul mers al somnului din timpul zilei. Asta îl făcea să aibă coșmaruri: visa că își pregătea grîul de sămînță și își repara inventarul său agricol. Dar se ridica o problemă. Dacă nu-l repara, nu mai putea dormi decît noaptea, cînd nevasta nu gătea pe plită. Dacă se apuca de reparat tot nu mai putea dormi. Că deh, ori lucrezi, ori dormi. Pînă la urmă a rezolvat problema. S-a mutat în casa lui văru-său care are un cuptor nou

FEBRUARIE: Și-a făcut rost de un sac mare de semințe... de bostan, să aibă ce ronțăi, ca să nu se plictisească stînd degeaba.

MARTIE: L-a muncit problema însămînțărilor de primăvară. S-a gîndit... că ele ar trebui făcute, dacă nu odată la zece ani, măcar la vară și nu în luna asta.

APRILIE: A pregătit terenul cu nevastă-sa, în loc să pregătească ogorul, zicîndu-și că dacă se duce el pe cîmp, se umple de noroi pe bocanci și are scandal pe urmă acasă, că murdărește podelele. In schimb, dacă face ea treaba asta o privește personal. Ea le murdărește, ea le spală!

MAI: Mai... lenevește.

IUNIE: A început trezirea de cu zori... a nevestei ca să facă ea pe ogor prașila.

IULIE: S-a dus la aria de treier, că în apropiere era un stejar umbros, să nu mai audă lătratul cîinelui din ograda lui, care îl împiedică să gîndească... cui să închirieze hambarul său.

AUGUST: Deși zilele au fost foarte călduroase, Iliuță a rămas rece... față de arăturile de toamnă. Își spunea: „Păi dacă sînt de toamnă, cum o să le fac în august,

SEPTEMBRIE: S-a dus la dispensar că se simțea bolnav. Avea boală... pe vecinii lui care își umpluseră hambarul.

OCTOMBRIE: In luna asta n-a fost treaz din cauza tulburelului.

NOIEMBRIE: In sfîrșit omul s-a îndreptat. S-a îndreptat... tot mai des spre bufetul cooperativei.

DECEMBRIE: Nu l-a prins de loc somnul, că pentru cele 11 luni de concediu ale lui nevastă-sa i-a făcut capul... calendarul de față. Iar el a promis să intre în noul an fără vechile năravuri.

VICTOR TEODOR

„Meteorologie" occidentală

Vă rog să nu vă pară anormal
Tot ce susțin, vă dau dovezi
concrete,
Făcînd un buletin occidental
Doar din lectura cîtorva gazete.

De pildă, din Seul avem relații
Că-n parlament, de cîte ori
s-adună,
Se bat și se insultă deputații.
Adică-n Cameră-i mereu **furtună.**

Cu polițiștii Franco bani consumă,
Să-i sprijine solid guvernămîntul,
De-aceea-n Spania, azi, fără
glumă,
Intr-una prin finanțe **suflă vîntul.**

Nu pare pentru nimeni o surpriză
Că în Taivan nu este vreme bună,
Doar Cian Kai-și, rău zgîlțîit de
criză,
In permanență **fulgeră și tună.**

La New York e în mare groază
Intreg Wall Street-ul, căpătînd un
duș,
De cînd pe-acolo se înregistrează
La bursă un grozav **alunecuș.**

Iar orișice bancher blesteme
toarnă
Și nu mai face astăzi pe semețul
Văzînd distrus cum la-nceput de
iarnă
Pe glob se face resimțit **dezghețul.**

V. D. POPA

Nea Stănică

Cine n-a auzit de Ciocănești, de colectiva noastră care-i cea mai veche din regiune? Acum întreaga comună e colectivizată și cu fiecare an ne întărim; mai construim un grajd, mai cumpărăm animale, ba un camion. Iar dacă averea obștească crește, cresc și veniturile, c-avem oameni muncitori și harnici, să ne trăiască.

Dar noi tineretul din colectivă ne-am gîndit că după o zi de muncă sau la sfîrșitul săptămînii se cade să ne mai distrăm puțin, să ascultăm ceva muzică, să vorbim despre o carte, să pregătim o piesă, să jucăm o partidă de șah, să vedem un film (că pînă vine caravana cinematografică ajungem precis bunici). Cîte lucruri folositoare nu se pot face în loc să stăm și să spargem semințe în fața cooperativei, să jucăm biza pînă ni se umflă palmele ori ni se desprind hainele, pe la subțiori.

Intr-o zi ne-am luat inima-n dinți și i-am spus tovarășului președinte tot ce aveam pe suflet. „Eu zic că-i bun tot ce vreți, ne-a răspuns el prietenos, dar mergeți de discutați și cu tovarășul Stănică... Fără el nu se poate...".

Cînd a văzut probabil îndoiala de pe fețele noastre a mai adăugat: „Aș vorbi eu cu el dar sînt chemat la o consfătuire... Imi pare rău... Dar nu se poate să nu vă înțeleagă, ce naiba".

Desigur, pe nea Stănică nu-l cunoașteți. E contabilul nostru. Zgîrcenie mare. Și la vorbă face economie. Stă toată ziua tăcut, socotește meticulos, înmulțește, adună, scrie și șterge, șterge și iar scrie. Cam atîta știe și nimic mai mult. Președintele, toată ziua pe cîmp, pe la ferme, pe la consfătuiri și instructaje, nu-i prea suflă-n ciorbă. Poate că se știe mai slab la problemele de contabilitate așa că îl lasă pe nea Stănică în ale lui.

Am înțeles deci că discutînd păsul nostru cu nea Stănică o să avem tot atîta folos cît lapte de la țap. Totuși am zis că încercarea moarte n-are. Și am intrat în biroul lui nea Stănică. L-am găsit tocmai cînd își ascuțea meticulos creioanele.

— Nea Stănică, începe unul cu glasul subțire și dulceag, numai dumneata poți să ne ajuți... zău așa! Nea Stănică ne privește pe sub ochelarii legați la capete cu niște liniică mov.

— Vreți să vă înfiez eu? Cum să vă ajut... Ce vorbă-i asta?

— Nu ne-ai înțeles, nea Stănică, sare altul tot cu vorbă dulce, să-l îmbuneze. Spuneam să ne ajuți... să facem și noi ceva activitate culturală... Să avem un club.

— Și ce vreți să vi-l fac eu? La bătrînețele mele...

Nea Stănică înțelege tot pe alături. Așa că îl iau eu direct.

— Ca să avem club ne trebuie și nouă o bibliotecă, ceva scaune și mese... cîteva jocuri de șah...

— Poate că o să facem și o scenă ca să dăm piese... să jucăm, nea Stănică, adaugă altul.

Dar nea Stănică ne privește aspru, neînduplecat:

— Și vreți bani, nu? Bani pentru cărți, pentru scaune și mese, pentru piese... șahuri. Și poate vreți să faceți și fanfară?

Ne gîndim preț de o secundă și vedem că ne-a dat o idee bună.

— Poate c-om face, nea Stănică. Că și alții au făcut..

— Poate vreți și cinematograf și televizor și stație de amplificare?...

— Cu timpul, nea Stănică, le-om avea și pe astea. Că doar muncim și avem dreptul să trăim mai bine, să ne bucurăm de viață.

Dar nea Stănică își scutură capul ca un cal pișcat de muscă. Apoi împreunînd palmele și țintind ochii spre tavan începe să se vaite:

— Așează-mă doamne la un loc cu odihnă, la un loc cu verdeață, să nu mai aud asemenea erezii.

Dacă am văzut că nu-i chip să ajungem la un rezultat nu ne-am mai răcit gura de pomană. Am lăsat să lămurim lucrurile la prima adunare generală. In schimb nea Stănică, ce și-a dorit s-a și împlinit. L-au cam scuturat puțin beteșugurile și a trebuit să plece la o casă de odihnă. In locul lui a venit un contabil tînăr, trimis de sfatul popular raional. Cu ăsta chiar am dat de dracu. Cum a venit ne-a luat la zor. Că ce-am păzit de nu s-au folosit fondurile culturale pe ultimii trei ani? Unde-i activitatea noastră artistică, dar cea sportivă.

Să vedeți drăcovenie. Noul contabil se pricepea și la muzică. Așa că fanfara a fost gata. Avem instrumente noi, alămuite. La trombon cîntă un nepot de al lui nea Stănică. Și cîntă bine, nu e zgîrcit la... note.

Astăzi, cine n-a auzit de colectiva noastră din Ciocănești, acela chiar că trăiește cu capul în nori. Păi nu sîntem doar fruntași la contractări, n-avem noi cele mai bune recolte și animale din regiune? Avem. Și apoi e întrecere sau festival la care să nu participe corul, fanfara, echipele noastre de teatru și jocuri? Să spună nea Stănică că doar se ține scai după nepotu-său la fiecare serbare, la fiece concurs, de-i zicem acum în glumă... „regizoru nostru". Zău așa.

LUCIAN CURSARU

La mulți ani!

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".